

Молодіжний Вісник

ГРОМАДСЬКА ГАЗЕТА №52 (77) ГРУДЕНЬ 2012 РОКУ
ДЕРЖАВНОГО ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
"ВІННИЦЬКЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ"

<http://vmvpu.vn.ua>

З Новим 2013 роком!

Закінчується ще один календарний рік і, традиційно, кожен колектив підводить підсумки за даний період. Педагогічний колектив нашого навчального закладу, незважаючи на фінансові труднощі, зумів успішно завершити навчальний рік, організовано провести випускні компанії та розпочати новий. Новим обладнанням поповнилися кабінети, майстерні та лабораторії, капітально відремонтовано третій та четвертий поверхи навчального корпусу, створені нові кабінети суспільних та мовних дисциплін, встановлена сучасна майстерня для електромеханіків, замінено біля 200 м² віконних проїмів на енергозберігаючі.

У результаті злагодженої роботи педагогічних працівників було отримано дві золоті медалі на Міжнародних виставках з питань впровадження інноваційних технологій в навчальний процес. За зайняте II місце отримано Грант в сумі 30 000 грн. згідно із Обласною програмою розвитку інформаційних та телекомунікаційних технологій. В обласному конкурсі-огляді методичний кабінет навчального закладу здобув I місце (методист Коломійчук Л.О.). Викладач Ткачук Г.Е. перемогла в обласному конкурсі на звання "Вчитель року" серед викладачів фізики. Десятки учнів стали переможцями в різних конкурсах, олімпіадах, виставках як обласного, так і Всеукраїнського рівнів. Відбулось свято обдарованої молоді та велике дійство до свята Покрови "Щедра та гостинна наша Україна", де було і благодійництво, виставка дарів Поділля, свято борщу і сала, змагання з багатьох видів спорту, віддавалась шана українському козацтву та його традиціям.

Є чим пишатися педагогічному та учнівському колективам за минулий рік. Багато здобутків та перемог, мали й ряд проблем. Та думаю, що колективною працею, разом ми зможемо подолати усі перешкоди, що ставатимуть на нашому шляху.

Підсумки минулого підводять не лише установи та організації, але й кожна людина в різних формах аналізує, згадує, сумує, радіє... і це є цілком природньо. Новий рік та Різдво Христове, вважаю, є надзвичайно потужним виміром духовності кожного з нас. Ми повинні позбутися в цей час усього шкідливого, непотрібного - залишити в минулому тягар, який заважав, і увійти в новий рік духовно очищеними та збагаченими, з новими помислами та сподіваннями.

Тож, дозвольте Вас усіх у цей надзвичайно хвилюючий та радісний час привітати з Новим 2013 роком та Різдвом Христовим. Побажати здійснення задумів у професійній діяльності та особистому житті. Хай не полишає Вас думка творити добро та буде бажання любити і поважати тих, хто нас оточує.

Міцного здоров'я, здобутків, успіхів!

З Новим роком, з новим щастям!

**Директор ВМВПУ Дмитрик Олександр
Дмитрович**

Педагогічний та учнівський колективи!

Щиро вітаю Вас з Новим 2013 роком та Різдвом Христовим!

У неповторні зимові свята народжуються нові надії, новим щасливим промінням освічується для кожного з нас життєва дорога.

Тож нехай на цій дорозі оминають Вас негаразди, а натомість міцнішають здоров'я і родинне благополуччя, зростає добробут!

Нехай таїнства Нового року і Різдва Христового увійдуть у Ваше життя символом найсвітліших сподівань, подарують натхненність Вашій роботі, мудрість та цілеспрямованість Вашим вчинкам, любов та спокій Вашому серцю.

Нехай чарівні новорічні дзвони щастям ллються у Ваш дім, а тепло різдвяної свічки зігриває серця і надає душевної рівноваги і благополуччя.

Хай у Новому році Вас не залишає Віра, підтримує Надія, допомагає Любов.

Щастя, щедрої долі, світлої радості та натхнення!

Веселих і радісних свят Вам та Божого благословіння!

**Заступник директора з НВР
Тютюнник М.М.**

Шановні колеги!

У неповторну мить поєднання минулого з майбутнім, коли саме повітря сповнене і чарівної магії плинності часу, і морозної свіжості снігового блиску - прийміть щирі привітання з Новим Роком.

Хай Новий Рік принесе Вам Нові надії, нові сподівання, нові перспективи та багато нових сил.

Нехай святковий настрій сповнює Ваше серце, поруч будуть близькі та рідні люди, які щоденно оточуватимуть Вас любов'ю і ніжністю, ділитимуться глибокими знаннями, досвідом та життєвою мудрістю.

Хай Доля буде лагідною до Вас, а Віра, Надія, Любов будуть нагородою за терпіння та добро, віддані людям.

Хай Новий Рік подарує Вам насокровенніше, найомріяніше, найбажаніше: взаєморозуміння, людську шану, ніжність, тепло душі і щирість серця, мир і спокій, гарне здоров'я та безмежне щастя!

Хай все у вашій господі буде, як у хорошого господаря: для Білого коня - і сані влітку, і віз взимку!

Божих благословінь і усіяких гараздів Вам на весь рік!

**Методист училища
Коломійчук Л. О.**

Шановні працівники училища!

Від щирого серця вітаємо Вас із Новим 2013 роком та Різдвом Христовим!

Бажаємо Вам, Вашим рідним і близьким міцного здоров'я, злагоди та добробуту.

Нехай щасливою та щедрою буде доля, усі негаразди залишаються позаду, а всі мрії та сподівання здійсняться!

Щастя та здоров'я Вам у Новому році!

Бухгалтерія

Шановні колеги!

Прийміть найщиріші вітання з Новим роком та Різдвом Христовим!

Нехай ці свята - вісники оновлення, мрій і сподівань - принесуть Вам і Вашій родині добро, мир і достаток. Щастя Вам! Міцного здоров'я! Здійснення найзаповітніших бажань!

Дай Боже Вам любові і тепла,
Добра в сім'ї і затишку в оселі,
Щоб щастя світла музика текла
В різдвяні свята, щедрі та веселі.

**Заступник директора з НР
Корженко С.Г.**

Шановні колеги, учні та батьки!

Прийміть найщиріші вітання і найкращі побажання з наступаючим Новим роком!

Цього доброго казкового свята чекають у кожному будинку, в кожній сім'ї. Новий рік - завжди очікування дива, чарівних пригод і дивовижних змін. У цей час особливо віриться, що світ, в якому ми живемо, має стати кращим, що щастя і удача неодмінно придуть до кожного з нас.

Рік, що минає приніс чимало досягнень і успіхів, він був роком напруженої роботи і пошуків, різних подій і змін.

У Новий рік прийнято загадувати бажання. Нехай Новий 2013 виявиться для вас роком благополуччя. Нехай збудуться найсвітліші мрії та завжди поруч будуть ваші рідні та близькі. Нехай панують у ваших домівках мир і взаєморозуміння. Міцного здоров'я, щастя і успіхів у новому році!

**Заступник директора з ПТ
Воронюк О.М.**

Шановні викладачі та учні училища!

Від усього серця вітаю Вас із найочікуванішими і світлими святами - Новим Роком та Різдвом Христовим! Це усіма нами з дитинства улюблені й радісні дні, наповнені світлом свята спільної радості, веселощів, очікування чуда й казки, душевного тепла і надії.

Озираючись назад, можна сміливо сказати, що 2012-ий рік був прожитий не дарма. Цей рік був насичений подіями, напруженою працею, глибоким змістом та зверненнями. Він подарував нам радість зустрічей й відкриттів, перемог і досягнень, новий професійний і життєвий досвід.

Напередодні Нового Року прийнято загадувати бажання і вірити, що вони обов'язково здійсняться. Від усієї душі зичу Вам великого людського щастя, міцного здоров'я, добра й радості, вірних друзів та близьких людей поруч.

Бажаю, щоб новий рік був щедрим для Вас на цікаві плани та творчі успіхи, приніс із собою впевненість у правильності обраної мети та енергію для її досягнення, щоб старий рік запам'ятався як ще один пройдений етап життя, який залишив слід, дав надію на майбутнє. Нехай новини будуть хорошими, знайомства - приємними, відкриття - грандіозними, справи - вдалими, а неприємності - дрібними, все задумане здійзниться, здоров'я не підведе!

Нехай цей рік виправдає Ваші надії і прагнення, принесе достаток і добробут Вашим сім'ям. Щоб у домівках панували мир, взаєморозуміння й любов. Нехай в Новорічну ніч все загадане - трапиться, задумане - втілиться, нездійсненне - збудеться.

Ще раз вітаю усіх, хто починає і завершує день у стінах рідного навчального закладу, радісних свят і тільки чудового настрою!

**Президент учнівського самоврядування у Вінницькій області
Кобися Микола**

Адміністративно-господарська служба

вітає колектив училища з Новим 2013 роком! Бажає у новому році:

Хай у вашому життєвому просторі
Щастя і радість вирують,
Сонце і небо, місяць і зорі
Ласку і ніжність дарують!

Традиційна зустріч Нового Року - це пора магічна, хвилююча, завжди безмежно радісна. І ці прості слова: "З Новим роком! З новим щастям!" - ми говоримо з особливим почуттям, тому що вимовляти їх можна тільки один раз на рік! Це прекрасна можливість висловитися і привітати усіх Вас, дорогі колеги та талановита перспективна молодь із цим чарівним святом, побажати міцного здоров'я, удачі та нескінченного щастя!

Новорічні свята - це завжди щось надзвичайно чарівне! З дитинства ми поєднуємо відчуття свята, пухлятий сніг, запах ялинки, червоний одяг Діда Мороза і найтаємнішу ніч, коли новорічними зірочками і ліхтариками висвічується нескінченна дорога наших мрій.

І в ці святкові дні, які символізують віру в краще, які наповнені надіями та сподіваннями, любов'ю до близьких, я від усього серця бажаю кожному з Вас, щоб Новий рік приніс Вам щастя, міцного здоров'я, достатку в домі, миру, світла і радощів, здійснення всіх мрій та задумів. Бажаю Вам нових перемог, нехай маленьких, але кожного дня!

Нехай різдвяна зірка несе Вам та Вашим родинам невичерпну енергію, світло християнської Віри, Надії та Любові, мир та добробут, благополуччя та наснагу. Веселих Вам зимових свят та щедрої куті!

Заступник директора з ВР Біла Л.О

Шановні педагогічний та учнівський колективи!

Від щирого серця вітаю Вас із найдовгоочікуванішими і світлими святами - Новим Роком та Різдвом Христовим!

Напередодні Нового Року прийнято загадувати бажання і вірити, що вони обов'язково здійсняться. Від усієї душі зичу Вам великого людського щастя, міцного здоров'я, добра й радості, вірних друзів. Нехай прийдешній рік виправдає ваші добрі надії і прагнення, принесе достаток і добробут вашим сім'ям. Нехай панують у ваших домівках мир, взаєморозуміння й любов.

Нехай новий рік буде щедрим для Вас на цікаві плани та творчі успіхи, принесе із собою смак нових перемог, впевненість у правильності обраної мети та енергію для її досягнення.

**Старший майстер ДПТНЗ "ВМВПУ"
Маліхатко О.Ф**

Традиційно, на передодні Нового року нам властиво підводити підсумки зробленого та досягнутого.

В буденності вирішення побутових проблем, прагненні примарних соціальних статусів, доведенні власної значущості ми забуваємо про те, що, власне, нас робить людьми - про ДУШУ. А їй, маленькій, для щастя потрібно лише, щоб ми жили по совісті, були чесними самі перед собою, берегли світлу пам'ять про тих, хто пішов від нас у вічність, терпеливо і трепетно любили тих, хто поруч з нами.

Напередодні Нового року та Різдва Христового хочемо побажати Вам жити у мирі з собою, цінувати те, що маєте сьогодні, і незважаючи на плин часу, вірити в диво... Диво створене Вами і диво створене для Вас!

Отож, вітаємо Вас із новорічними святами, і бажаємо кожному знайти своє власне щастя, сімейну згоду і домашній затишок! Нехай Новий 2013 рік принесе усім нам лише добро і світло!

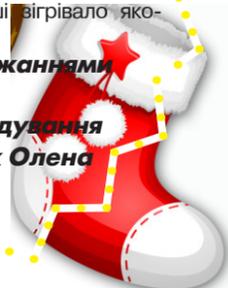
Педагогічний колектив НТФ "Перлина Поділля"

Шановні учнівський та педагогічний колективи!

Від імені учнівського самоврядування щиро вітаю вас із Новим роком та Різдвом Христовим!

Хай доля ласкаво усміхається вам, даруючи лише приємні несподіванки, цікаві зустрічі, радісний настрій та творче піднесення. Тепла та злагоди вашим родинам, близьким та друзям! Нехай наступний рік принесе вам безліч приємних відкриттів, щоб тепло вашої душі зігрівало якомога більше гідних людей.

**З найкращими побажаннями
голова
учнівського самоврядування
Ткачук Олена**

СМАЧНА ДЕКАДА

Проведення професійних декад давно стало традицією у нашому навчальному закладі. З 26.11.12 р. по 7.12.12р. проходила декада циклової комісії кухарів, кондитерів, у якій були задіяні всі вик-

З грудня 2012 року в нашому училищі відбувся виховний захід, приурочений до Дня інвалідів за участі групи №11 та в рамках циклової декади кухарів, кондитерів. Майстерно підготували та провели захід викладач спецдисциплін Пахолок Олена Миколаївна, сурдоперекладач-дактилолог

ладачі, майстри та учні, що навчаються за цією професією.

29.11.12 рік в рамках декади викладачем Мазур Р.А. було проведено КВК (клуб веселих кондитерів) між групами №1 - команда "Вкусняшки", та №25 - команда "Капітошки". До конкурсу "Візитка" учні підготували змістовні презентації своєї команди, у яких показали свої захоплення, вполювання, інтереси. У другому конкурсі учасники демонстрували вміння створювати презентації майбутньої професії "Кондитер"; третій конкурс показав ерудицію та кмітливість капітанів команд. В останньому конкурсі учні виявили здібності у виготовленні оздоблень із мастики та створення власних композицій тортів. З невеликим відривком перемогла група команди №1 "Вкусняшки".

Бондаренко Лариса Євгенівна та практикант педагогічного університету Гусак Микола Станіславович. Захід відбувся в кабінеті № 308 за присутності та активної участі заступника директора з виховної роботи Білої Людмили Олександрівни. Група поділилася на дві команди: дівчата та хлопці. Під час заходу було проведено веселі конкурси: "Хто найшвидший?", "Найкращий художник", "Конкурс капі-

танів", "Відгадай" та вікторина "Хто найрозумніший?". Нагородами за конкурси та вікторину були різноманітні цукерки. А на завершення виховного заходу відбулося дружнє чаювання з тортом. В результаті проведеної роботи учні відчували увагу, духовний зв'язок, гарячу підтримку, турботу та щире піклування з боку адміністрації та керівництва групи.

Для кожної людини, безумовно, найдорожчим є життя та здоров'я, які дуже тісно пов'язані зі способом життя, звичками, харчуванням. Всім відомо, що сучасна молодь не завжди приділяє велику увагу харчуванню, часто нехтує елементарними правилами та істинами. Тому з метою донесення до учнів важливості здорового харчування, його особливостей у XXI столітті, привернення уваги до цієї важливої теми 6.12.12 р. проводився захід "Зберегти найцінніше", що організували, підготували і провели класний керівник гр. №47 Іваніщева О.А. та учні групи. У конференц-залі училища, де відбувався захід, були присутні заступник директора Корженко С.Г., методист Коломійчук Л.О., голова методичної комісії Колісник К.В., психолог училища, викладачі, майстри та учні 1, 2 та 3 курсу.

Присутнім було запропоновано презентації, які підготували і представили учениці гр.№47 Далека О. та Шишківська Л., учні першого та другого курсу взяли участь у цікавих конкурсах, вікторині. Ніхто не вийшов із залу без смачних та корисних призів. Надіємося, що цей захід змусить учнів задуматися над збереженням свого здоров'я та харчуванням зокрема.

Традиційно, в рамках декади майстри виробничого навчання проводять майстер-класи з приготування страв та кондитерсь-

ких виробів. Так, Андрущенко Л.С. продемонструвала правила, способи і прийоми фарширування курки. Своім досвідом вона поділилася з учнями гр. №8, старшим майстром Маліхатко О.Ф., майстрами Сивак О.І., Якимчук Н.В., Ткач Ж.М. та іншими.

Секрети художньої нарізки овочів - карвінгу - розкрила перед гостями майстер виробничого навчання Прядун В.С. Оригінальні композиції з майстерно вирізаних за допомогою спеціальних інструментів овочів гідні прикрасити найвишуканіший стіл. Переймали досвід цієї роботи майстри Березюк Л.В., Сивак О.І. та учні гр. №25.

Вправність та тонкощі кулінарного мистецтва представила Молодова Н.А. під час майстер-класу "Оздоблення холодних страв та закусок", готуючи бенкетну страву "М'ясо заливне". На заході були присутні майстер Сивак О.І. та учні першого і другого курсу.

Секретами кондитерської майстерності досконало володіє майстер виробничого навчання Олійник Л. М., тому майстер-клас "Приготування бісквітного рулету" став цікавим доповненням до скарбнички знань та вмінь присутніх майстрів виробничого навчання Сивак О.І., Березюк Л.В. та учнів.

Іваніщева О.А., викладач

НАВЧАННЯ ЗА КОРДОНОМ

Нещодавно в готелі "Поділля" відбулась конференція на тему "Навчання за кордоном". Під керівництвом швейцарського представника відбулась презентація п'яти навчальних швейцарських закладів за різними видами професій. Як виявилось, найпоширенішими факультетами є "Ресторатор готельного бізнесу" та "Кулінарний факультатив".

Ніби здається навчання за кордоном - це ж чудова перспектива отримати змогу здобути високий рівень освіти, а в подальшому змога працювати на високо кваліфікованій посаді. Але на шляху отримання закордонної освіти є певні перешкоди.

Однією з них є вартість навчання за кордоном. За три роки навчання необхідно виплатити 128000\$. За кожен семестр потрібно оплатити по 16000\$. В першому році два семестри, в двох подальших роках три семестри.

Другою перешкодою є мовний бар'єр, оскільки для навчання необхідно знати три мови: англійську, французьку та іспанську на середньому рівні. Також важ-

ливим є те, що додатково будуть вивчатися ще інші Європейські мови.

Третя перешкода - це з підписанням договору на навчання. Студент не має права під час навчання повертатись додому протягом трьох років.

Отже, чи варто навчатись за кордоном? Я вважаю, що варто, адже здобуття нових навиків, пізнання культур інших країн розширить наш світогляд і стане нам в нагоді в подальшому житті.

Котляр Анастасія., учениця гр. №1

Почти половина молодых украинцев намерена уехать на работу за рубеж

Такие данные были получены в результате опроса зарегистрированных пользователей международного кадрового портала hh.ua, проведенного в первой половине ноября.

Согласно данным опроса, 48 процентов респондентов в возрасте до 30 лет признались, что у них есть серьезные намерения уехать на работу за рубеж. 43 процента иногда, как вариант, рассматривают возможность поиска работы за границей. Для желающих уехать на заработки большое значение имеет возраст. В частности, 40 процентов опрощенных молодых, пока нет семьи. Еще 15 процентов считают, что следует использовать обучение за границей как трамплин для построения карьеры, и лишь девять процентов респондентов уверены, что уезжать за границу лучше в молодом возрасте, но уже с семьей.

Самыми популярными для трудовой миграции, естественно, являются развитые страны Западной Европы, а также США и Канада. Довольно интересными для будущих украинских трудовых мигрантов оказались Австралия и Россия. Менее популярны страны Азии, Южной Америки и Африки. А 16 процентам опрошенных не-

важно, куда эмигрировать, - были бы приемлемые условия для жизни.

Причинами, по которым молодежь собирается покинуть Украину, являются отсутствие перспективы хорошего будущего для себя и своей семьи, низкий уровень оплаты труда. А также отсутствие условий для полноценной реализации профессиональных качеств и нестабильная политическая ситуация.

Лишь четыре процента опрошенных не планируют уезжать из Украины, так как боятся оказаться в чужой стране людьми второго сорта.

За матеріалами інтернет

ІСТОРІЯ НОВОРІЧНОЇ ЯЛИНКИ

Ялинка - один із найпопулярніших атрибутів Нового Року та Різдва. Уявити ці зимові свята без неї неможливо. Прикрашати це дерево стало чудовою традицією.

Нині про різдвяну ялинку існує безліч легенд. Сама традиція прикрашати ялинку дуже давня, - їй понад 2000 років. Раніше люди вважали, що всім деревам властиві надприродні сили, що в них живуть різні духи. Чимало народів, зокрема й українці, наділяли вічнозелені ялину та сосну надзвичайними особливостями, тому й використовували у весільних і похвальних обрядах. Згадаймо хоча б звичай виготовляти весільне гільце, який, до речі, і досі збережений в багатьох регіонах України.

Перші вбрані різдвяні ялинки з'явилися на території сучасної Франції, в Ельзасі. Як стверджують історики, це відбулося в 1605 році. Протестантська громада німецької області Вюртемберг перейняла це нововведення. Поступово ця традиція поширилася по всій Німеччині, а потім - по всій Європі. Великим прихильником прикрашання ялинок був Мартін Лютер, який підтримував святкування Різдва у спокійній домашній атмосфері. Католицька Церква пізніше схвалила таку традицію. Спочатку вічнозелені красуні з'явилися в імператорських палацах Франції, Німеччини, Англії, Норвегії, Данії та Росії. Надбанням же простого люду ялинка стала лише в другій по-

ловині 19 століття.

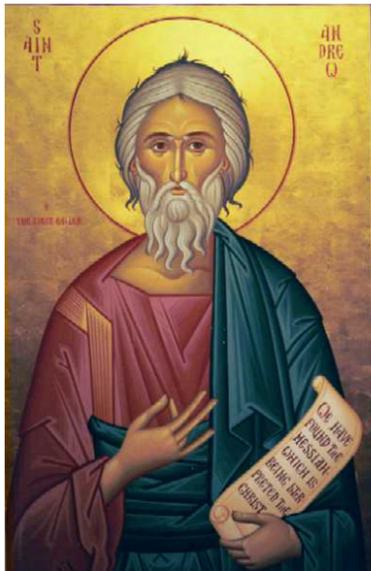
В Україні різдвяна ялинка з'явилась у XVIII сторіччі за наказом російського імператора Петра I. Тоді ж Новий рік стали відзначати 1 січня, а не 1 вересня. Спочатку це нововведення отримало не дуже широке поширення. У 1830-х роках ялинки встановлювались переважно в будинках петербурзьких німців, проте, до кінця XIX століття ця традиція вже була широко поширена по всій імперії. Спочатку її ставили тільки у містах. У селах головним залишався давній український "дідух". У 1916 році різдвяні ялинки на російській землі опинилися в опалі. Під час Першої світової війни Священний синод закликав патріотів не ставити в будинках колючі деревця, тому що ця традиція запозичена в німців. А в 1918 році на ялинку знову "напали", цього разу - радянська влада, котра оголосила її буржуазним забобоном, тісно пов'язаним з релігією. Ялинка залишалася забороненою аж до 1935 року, коли з'явилася ідея святкувати не Різдво, а Новий рік. Віфлеємська зірка стала червоною п'ятикутною, і під святковими ялинками країна разом з Дідом Морозом зустріла 1935 рік. Поволі ялинка в нашій країні стала символом не Різдва, а Нового року - зовсім не релігійного свята.

Поступово ялинка стає центром всього новорічного свята. Її заздалегідь прикрашають, на неї вішають подарунки, навколо неї водять хороводи. У міру поширення ялинки змінювалося і її оздоблення. Так, у Скандинавії придумали вішати на неї прикраси у вигляді сніжинок, зірок і фігурок. Перша скляна ялинкова куля була видута в Тюрінгії (Саксонія) у 16 столітті. Промислове виробництво ялинкових іграшок почалося тільки в середині минулого століття, теж у Саксонії. Майстри видували іграшки зі скла, вирізували з картону дзвіночки, сердечка, фігурки птахів і звірів, які потім розфарбовували яскравими фарбами. У 1882 році американець Е. Джонсон запропонував підсвічувати ялинку електрикою. А в 1895 році його співвітчизник, інженер Р. Морріс, сконструював ялинкову гірлянду з маленьких електричних лампочок, що дозволило відмовитися від свічок, через які, нерідко, траплялися пожежі. Першу гірлянду було запалено на ялинці перед Білим домом у Вашингтоні.

В унісон звукам келихів із шампанським сяють новорічні вогники сучасної святкової ялинки. Та найголовніше, щоб ця зелена красуня разом із морозною свіжістю та лісовим ароматом, в унісон звукам келихів з шампанським та ударами годинника, наповнювали ваш дім атмосферою справжнього свята.

Вижга М.В., викладач української мови та літератури

13 ГРУДНЯ ПРАВОСЛАВНІ ВІДЗНАЧАЮТЬ ДЕНЬ СЯТОГО АНДРІЯ ПЕРВОЗВАННОГО

Стародавня християнська легенда стверджує, що апостол Андрій Первозваний проповідував християнство в самому Царгороді, на узбережжі Чорного моря та в околицях Києва.

Свято Андрія є часом молодіжних гулянь, коли юнаки і дівчата шукають собі пару для майбутнього подружнього життя. На Андрія жінки не пекли хліб, не шили і не прали.

В ніч проти Андрія хлопці мають найбільші права - єдина ніч у році,

коли парубкам люди вибачали усі бешкетування. Удосвіта напередодні Андрія дівчата йшли до криниць, щоб набрати води в рот і замісити на ній борошно. За цим стежили хлопці, щоб розсмішити дівчат. Тоді останні зверталися з проханням не заважати, за що парубки вимагали відкупної - макітру вареників, котрі мали обов'язково бути на "андріївській вечері". Давши згоду, дівчата приносили воду, замішували тісто й разом випікали по дві кукілки (для себе й судженого). Ввечері, поклавши серед кімнати парну кількість піржків, впускали пса, якого цілий день тримали голодним. Чию хлібину собака з'їдав першою, та першою вийде заміж; коли ж обнюхав і "перескакував" до інших - тій дівчині цього року шлюб не світить, а коли забирав їжу і біг в закуток - вийде на чужині.

Щоб дізнатися, яким буде її чоловік, дівчина насипала

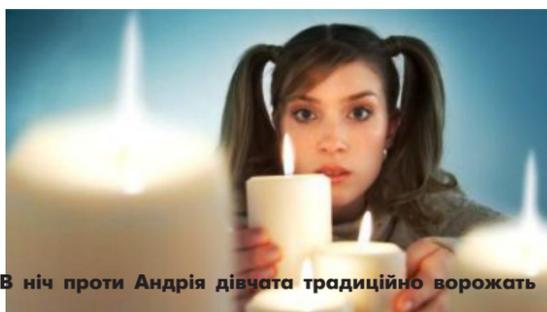
на підлогу трохи пшениці, наливала в мисочку води і ставила дзеркало. Коли все вже готове, впускала півня і слідувала за ним: якщо півень нап'ється води - чоловік буде п'яничарю, кльоне пшениці - господарем, а як гляне в дзеркало - паничем і ледарем.

Страви в цей день були пісні: різноманітні каші, капуста, горох, голубці, гриби, риба, а надто варенички, з чим їх тільки не готували з капустою і картоплею, зі смаженою цибулею і квасолею, вишнями, а також спеціально позначені для хлопців з сіллю, перцем, мукою, попелом або клоччям.

На Андрія неодружена молодь знову задумується над своїм майбутнім, адже через місяць, після Водохрещі, тобто після 19 січня, почнуться зимові весілля. Тому ряд магичних ритуалів та гадань направлені на те, щоб причарувати судженого або дізнатися, чи відбудеться весілля цієї зими.

Ворожіть, радійте, розважайтесь, але не забувайте, що доля людини робиться її власними руками.

Бзовська Н.П., викладач іноземної мови

В ніч проти Андрія дівчата традиційно ворожать

ВАРВАРА - ПОКРОВИТЕЛЬКА ЖІНОК

4 грудня за старим стилем, а 17 грудня за новим - день Святої Великомучениці Варвари. Народна легенда записана на Вінничині переповідає, що свята Варвара була така мудра на вишивання, що вишила ризи самому Ісусові Христові. Отож, з давніх-давен Свята Варвара є покровителькою вишивальниць.

Колись давно у місті Іліополі, що в Малій Азії, жив багатий чоловік Діоскор, язичник-фанат. Дружина його давно померла, залишивши сиротою маленьку Варвару. Батько люто ненавидів християн і не хотів, щоб дівчинка навіть чула про них. А тому замкнув її у двох кімнатах замкової вежі, відгородивши юнку від світу. Варвара на самоті часто вдивлялась у синяву неба через замкове віконечко, милувалась ясними зорям на нічному небі, квітами, деревами, які було видно з вікна. Дівчина не могла повірити, що цю красу могли створити бездушні ідоли, в яких ширю, до фанатизму вірив її батько. Варвара шукала правди, запитувала себе і про те і про інше, але не могла знайти відповіді на свої запитання. Про заміжжя дівчина навіть слухати не хотіла. Батько, вирішивши, що заміж вона не хоче через те, що не знає життя і через її самотність дав дитині повну свободу, оточив її вибраним дівочим товариством, а сам поїхав у подорож.

Серед дівчат була одна християнка. Тож вона і навчила Варвару правд християнської віри та допомогла охреститися. Знайшовши Христа, Варвара пожертвувала йому всю свою любов і своє дівочтво.

Повернувся батько з довгої далекої подорожі. Дочка сміливо визнала, що вона християнка. Батьковій люті не було меж. Він жорстоко побив дочку, а потім сам віддав її владі. Варвару спершу переконували відступитись, але дівчина була непохитною. Два дні катували Варвару - били сухими воловими жилами, посипаючи рани сіллю. Коли пізніше Варвару привели до мучителя, на ній не знайшли слідів ран і катування. Нові жахливі муки не зламали мученицю, і тоді правитель наказав її убити. Потому жорстокий батько вбив дочку власною рукою. Сталося це за імператора Максиміана 290 року.

Кількома століттями пізніше мощі святої Варвари перенесли до Царгорода, а імператор Лев четвертий збудував на честь мучениці величну церкву.

Настали часи, коли в Україні поширилось християнство. Грецькі царівни почали виходити заміж за київських князів. Тоді дочка Олексія Комнена Варвара, яка виїхала заміж за князя Святополка Ізяславича, перенесла частину мощей св. Варвари до Києва. Князь Святополк Михайло збудував золотoverхий Святомихайлівський монастир, де й було покладено мощі св. Варвари.

Святу Варвару вважають покровителькою гірників усього світу та жінок. Саме тому в Україні День святої Варвари (17 грудня) святкували лише жінки. На це свято дівчата готували вареники з маком чи сиром. З-поміж них обов'язково мали бути "пірхуні" - вареники, начинені борошном. Звареними варениками частуючи хлопців, уважно стежачи кому саме попаде "пірхун". Невдахи, який витяг такого вареника, довгий час дражнили "пірхуном".

Також у День святої Варвари дівчата ворожили на долю. В цей день вони йшли в сад, ламали гілку вишні та ставили її у воду. Якщо на Різдво гілочки зацвітали, то це віщувало шлюб цього року. Якщо ж ні - сидіти в дівках.

Предки наші вважали, що ця великомучениця є хранителькою від наглої смерті. Легенди оповідають також про те, що вона була жінка мудра на вишивання. Тому в її день можна тільки вишивати, але гріх прати, білити й глину місити. За Варварою йде Сава, а потім Микола. Всі ці три дні селяни варили купто та узвар, щоб хліб родив та садовина рясніла. А щодо погоди говорили так:

"Варвара снігом постелить, Сава - заглядить, а Микола морозом придавить".

"Яка погода на Варвари, така й на Різдво".

"Дерева в інеї - урожай на фрукти".

"Якщо горобці збираються купками на деревах, цвірінькають - буде тепла зима".

"Якщо в грудні на Варвари болото, то буде зима красна, як золото".

"Якщо проти цього дня нічне небо в зорях - чекай холодів, а сліпе й тьмяне - на тепло".

"Якщо до цього дня сніг не випав - зима буде теплою, а як з'явиться - довгою і холодною".

Гнатюк О.М., майстер в/н

РІДНА МОВА - НАЦІОНАЛЬНИЙ СКАРБ

ЗНАЮ УКРАЇНСЬКУ!

**Мова, наша мова -
Вічно юна мудрість,
Сива наша совість.**

Ю.Рибчинський

Краса українських народних пісень давно привернула до себе увагу видатних знавців фольклору і в нас на Батьківщині, і за її межами. Один з російських письменників сказав натхненні слова про українське слово: "Українська музика та поезія - найрозкішніша з усіх гілок світової народної творчості."

Саме українські думи передавалися національними кобзарями, вони виграють своїми барвами, дивують розмахом козацької відваги. На висоті людського духу підносять мову рідної України геній Тараса Шевченка. У його творах легко і природно звучить слово - як струмок, що розростається, воно зливається з притоками, перетворюється на глибоку повноводну ріку роздумів:

**Думи мої, думи мої,
Лихо мені з вами!**

І кожному поколінню треба плекати кожне слово рідної мови, передане нам у спадок від наших пращурів. Нам треба вивчати, розвивати, берегти свою мову, бо без неї народ перестав бути самостійним, незалежним і багатим.

Овчарук Юрій, учень групи №1

Найголовніші індивідуальні ознаки народу - це його мова, література, мистецтво, пісні, усна творчість.

Мова - це характер народу. В ній відбито його національні звичаї, побут, культуру.

Мова - це історія народу. Від найдавніших часів наші предки залишили в мові свої глибокі сліди. У мові відбивається і пам'ять народу, бо майбутнє виростає з минулого.

Могутність мови - це духовна мудрість народу. Саме він дає їй силу й красу.

Нас, українців знають інші народи по безсмертних творах наших співвітчиз-

СВЯТИЙ МИКОЛАЙ

**Хто всім бідним помагає?
Хто добра не забуває?
Миколай!
Будьте ж, діти, завжди чемні,
Помагайте тим, хто темний,
Тим, хто впав, подайте руку,
Не вважайте то за муку.
Любіть маму, любіть тата,
Діда, бабцю, сестру, брата
І любіть свій рідний край -
Вас полюбить Миколай.
Подарунки приготує,
Всіх вас ними почастує.
Треба лиш не забувати -
Бога й рід свій шанувати!**

З давніх - давен кожного року всі діти різних країн 19 грудня заглядають під подушечку, чекаючи на свій подаруночок від святого Миколая. Адже вони знають, що за їхню слухняність, старанність, працьовитість Святий принесе їм безліч подарунків. А неслухняним дітям принесе різочки й лишає їх у куточку. Кажуть, що напередодні свята, Миколай всю ніч готує для дітях смачненьке. Саме тому ті солодощі, знайдені малюками під подушкою, і називають "миколайчиками".

На це свято, безумовно, чекають усі малюки: пишуть листи доброму Миколаю про омріяні подарунки, а в ніч на 19 грудня засинають із особливим відчуттям того, що завтра на ранок

відбудеться справжнє диво. Готуються і батьки, але, на жаль, здебільшого матеріально. Тоді як подарунок - це не лише іграшка чи солодощі під подушкою. Є інші цінні дари, які мама і тато можуть дати своїй дитині - душевне тепло, увагу, турботу, любов. Шанують цього святого не тільки в Україні. На честь Миколая в усьому християнському світі збудовано чимало храмів, до нього в молитвах звертаються усі нужденні, які потребують тієї чи іншої допомоги.

У ніч перед Миколаєм усі мають бути щасливими. І ті, хто робить подарунки, і ті, хто їх отримує. Тож зичу всім щастя, здоров'я і щоб в Вашу хату завітав святий Миколай!

Петрова Т.М., майстер в/н

І знову ми зустрічаємося на сторінках нашої газети у рубриці "Не забуваймо незабутнє", щоб розповісти про роботу музею - світлиці і про людей, які є небайдужими до збереження наших народних цінностей.

Сьогодні хочу познайомити всіх із чудовою жінкою. Її в училищі знає кожен учень, адже день починається із зустрічі із гардеробницею Кравець Іриною Михайлівною, яка завжди добра і привітна.

Вона розповіла історію про те, як закінчувався один звичайний робочий день. Пора була б їти до дому, але в гардеробі залишався учнівський верхній одяг. І, звичайно, їй потрібно було знайти тих учнів. А як знайти в такому великому навчальному закладі двох учнів, коли не знаєш ні імені їхнього, ні прізвища? І їй нічого не залишалось, як шукати тих учнів по навчальних кабінетах, заглядаючи у кожні двері.

І ось відкрила двері - і серце замерло! Це був незвичайний кабінет, а світлиця, справжня українська хата! Хата, яка нагадала дитинство, нагадала бабусю Євдокію і її завжди святоково прибрану оселю. В па-м'яті промайнули спогади.

Згадалася важка доля бабусі, яка народилася в селі Степанівка Вінницької області. 85 років прожила найкраща і найдобріша у світі людина. Як розповідає Ірина Михайлівна, бабуся була справжня красуня, дуже доброю і порядною.

Всього було на життєвій дорозі. І радощі, і горе. Ще при Радянській владі дід з бабою поїхали на Далекий Схід. Не за власним бажанням, а просто іншого вибору не було. Так склалися життєві обставини.

Розповідала бабка Євдокія, як важко їм там жилося. Все пережили: і голод, і холод. Розповідала, як солдатам на фронт чистила картоплю, а самі їли лише лушпайки, як ховалися по льохах від японців, як вчилися розмовляти чужою мовою.

Важко на чужині, далеко від України, від рідних.

Але, як би далеко людина не була від рідної домівки, вона не може забути своє коріння, свій рід, свої звичаї, традиції та народну творчість.

Довгими вечорами бабуся Євдокія подумки поверталася на Україну, адже її напружені руки творили неймовірну красу, яку вміли робити майже всі українські жінки. Вона вишивала рушники, серветки, картини.

Ви знаєте, я ніколи не задавала собі питання, де наші майстрині в далекі часи брали нитки. Знала лише, що вишивали лляними, конопляними й вовняними нитками ручного виробництва. Ті нитки пря-

ли з вичесаних волокон. Потім нитки білили, фарбували, натирали воском чи жиром. Нитки фарбували природними фарбами: відварами кори дуба, гілок та ягід бузини й брусниці, лушпинням цибулі. Відвар шилок вільхи, дубових жолудів та бузини давав чорний колір, кори дуба і вільхи - темно-коричневий, кори каштана - світло-коричневий. Відварюючи лушпиння цибулі одержували золотисто-жовтий колір. Замоцуння нитки у розчині, отриманому від спаленої соломи гречки, надавало ниткам пшеничного кольору. Інтенсивний жовтий колір отримували від запікання в тісті ниток, намочених у конопляній олії. Для одержання червоного кольору використовували ягоди брусниці. Ось така історія.

А Ірина Михайлівна розповіла, що бабуся Євдокія не мала можливості робити власні нитки, тож вона не викидала старий одяг. Вона торочила старі кофти, шарфи, хустки, щоб отримати нитки. І з'явилися невеличкі різнокольорові клубочки, які згодом на полотні перетворювалися на маки, волошки, мальви, ромашки, троянди... Дуже багато за життя було вишито, але, їй дуже багато загубилося при поверненні родини на Україну.

Ірина Михайлівна зберегла пам'ять про бабусю Євдокію. І ось цю родинну святиню вона з ніжністю і найкращими спогадами про минуле хоче подарувати в музей світлицю. Це чудові три рушники, які зачаровують погляд. На двох рушниках красуються чудові квіти, а третій дивує нас незвичайним орнаментом.

Кожен експонат музею-світлиці має свою історію. Ось така історія трьох рушників від Кравець Ірини Михайлівни, за що ми їй дуже вдячні.

Чекаємо нових подарунків та нових розповідей.

Кравець В. В., завідувача музею-світлицю

СВЯТО ГАННИ

Напередодні Нового року, 22 грудня відзначають Анни (Ганни). Це свято було запроваджене на честь зачаття праведною Ганною Богородиці.

У цей час, як правило, вже встановлювалася зимова дорога, тому говорили: "На Ганьки сідай в санки". До дня Ганни належить ряд спостережень, пов'язаних із бджільництвом: "Починають бджоли мед їсти", "Ходять у погріб до бджіл, щоб добре роїлись".

У пізніші похристиянські часи день зачаття святої Ганни не позначений якимись особливими обрядодіями. Хіба що вагітні жінки остерігалися працювати, а на Закарпатті дівчата й молодіці, в яких часто боліла голова, не прями. Проте у давнину це була окрема і досить значна дія, бо в народі свято називають "родиницею сонця". Це пов'язано з тим, що на це свято припадає зимове сонцестояння, після чого воно "повертає на літо, а зима - на мороз". Відтак казали: "Прийшли Ганки - сідай в санки!"

Цього дня юні дівчата збиралися на свої сходки, щоб узгодити, як будуть святкуватися різдвяні свята. З дня Ганни починали готуватися до свят і жінки: мастили та прибирали оселі, краще підгодували свиней, щоб мати свіжину до Різдва.

Підготувала Дриманова А.А., майстер в/н

СУЧАСНИЙ СВІТ - СВІТЛЕ МАЙБУТНЄ ЧИ...

Громіздкий калькулятор колись, медіа система розміром з кредитку - сьогодні. Купа матеріалів, що не переробляються і екологічно чисті смартфони в наш час. А ще "розумні" телевізори, годинники, холодильники... Комп'ютери скрізь. Сьогодні це не лише інструмент науковців. Ще 40-30 років тому ідеї Хероха, HP про персональний комп'ютер, що вміщається на столі, були мрією. А зараз, один телефон - це: ігрова приставка, засіб телекомунікації, фотоапарат, звукозаписуюча студія і засіб для відеомонтажу.

Науковий прогрес зробив свою справу. Зараз найважливіше - це інформація, і комп'ютер допомагає нам оволодіти нею. Особливо світова павутина - інтернет. Важко уявити життя без неї. Це вікно у світ. Не можу я встигнути скрізь, не маю часу, грошей. А новітні технології не лише покажуть все віртуально, а й дадуть можливість скористатись шансом в реальності. Так, для задоволення допитливого розуму є бібліотеки. Звичайно, просижуючи штани за монітором, ми нашкодимо здоров'ю. Реальне спілкування краще за віртуальних друзів. Але електронні видання бережуть природу, а сучасні технології зробили комп'ютер таким же небезпечним, як і книга паперова. Тобто абсолютно безпечним. Звичайно, про цілодобове сидіння за комп'ютером ніхто не говорить, як і за книгою чи будь-яким іншим заняттям. В інтернеті ж я знайду людей зі спільними інтересами значно швидше. Ті ж бібліотеки, кінотеатри, музеї. Все це доступно тут і зараз. Так, це не повноцінна реальність. Та й ніхто не каже, що комп'ютер її заміна.

Сучасні технології - не обуза, а додаткові можливості. Я не заміняю друзів на роботів, а природу на простори інтернету. Я домовлюсь у соціальній мережі про зустріч і поділюсь побаченим за день через фото, спільно виконаю домашнє завдання. Зіграю в Call of Duty, щоб не було бажання випробувати себе в справжній війні. Одні шукають причини, а інші - можливості.

"Комп'ютер викликає залежність, отуплює нас! Скоро технології будуть керувати нами!" - кажуть одні. Та навіщо сухати безглузду маячню відсталих від життя людей? Вся історія людства - це перехід від одного виду рабства до іншого. Самостійні, впевнені у собі люди завжди залишалися вільними, а раби були й будуть рабами власних страхів. Ми лише можемо виховувати майбутні покоління, щоб рано чи пізно "рабство" зникло взагалі.

Звичайно, інтернет - не найбезпечніше місце (навіть якщо воно віртуальне), але злодії грабують і на вулиці, і в мережі. А зв'язок телефонів з мережею допомогли врятувати багато життів японцям, що стали заручниками стихії. В гірських походах, це часто чи не єдина можливість повідомити про свою біду. Чорне і біле є всюди. Ядерна енергія як приносить користь, так і шкодить у руках злочинців.

Ми не повинні відмовлятися від прогресу лише через неспроможність одних зрозуміти його. Як колись люди боялись грому і блискавки, так зараз дехто боїться нового. Через власну ж недалекоість. Тож давайте пропагувати позитивні якості у всьому, а не шукати негатив, без якого можна обійтись.

Пахолок Тарас, учень групи №6

КОМП'ЮТЕР - ЦЕ ...

Майже кожна людина в світі користується персональним комп'ютером, але не кожна знає про те, з чого він складається, який його принцип роботи, звідки взяли початок усі його прилади.

Сучасне суспільство неможливо уявити без такого помічника як комп'ютер. Саме він відіграє важливу роль у нашому з вами житті. Напевне більшість з вас не знає, чому саме жорсткий диск називають "вінчестером", чому головну плату називають "материнською", чи як і з чого виробляють процесори, плати, диски? А можете мені назвати принцип роботи ПК? Якщо ні, то я спробую сформулювати вам правильне уявлення про світ Системного блоку.

Чи знали ви, що вінчестери, які мають в собі об'єм пам'яті 20-80 Гбайт вже зняті з виробництва. Виключення складають спеціальні моделі, для портативних комп'ютерів. На сьогоднішній день найбільш розповсюджені жорсткі диски, об'ємом від 250 до 1500 Гбайт.

Крім цього, вінчестери різняться між собою швидкісними характеристиками (час пошуку і швидкість передачі даних) і типами інтерфейсу (способа зв'язку) з комп'ютером. Важливі також виробник та конкретна модель вінчестера. Наприклад, сучасний вінчестер має таке маркування Intel 520 240 GB 2.5" SATAIII MLC (SS SC2CW240A3K5).

Також потрібно підмітити те, що слово "вінчестер" прижилось тільки в країнах колишнього СРСР. На заході воно майже не вживається. Звідки ж взялась сама назва "вінчестер" і до чого тут марка зброї? Справа в тому, що в 1973 році компанія IBM представила прилади для зберігання даних IBM model 3340 disk drive - праобраз сучасних жорстких дисків. Ця модель мала в собі два роздільних шпинделі. Сумарна ємність дисків на кожному шпинделі складала 30 Мбайт, через це цей диск дуже часто називався "30-30". Це найменування і послужило причиною називання "вінчестер", за асоціацією зі знаменитою маркою гвинтівки "Вінчестер 30-30"

А материнська плата на початку 1969 року носила зовсім іншу назву, її називали "головною платою" (Mainboard), оскільки такі елементи як процесор, оперативна пам'ять, відео карта, звукова карта були впаєні безпосередньо на неї, тобто всі її запчастини були "інтегрованими". В кінці 1970 року коли піднялися ціни на таку продукцію споживачам стало не вигідно купляти "все і одразу". Тож виробники розподілили її на запчастини, які сьогодні добре нам відомі, а головну плату стали називати "материнською платою", оскільки вона дала початок новому життю "внутрішнього" світу ПК.

Я маю надію, що вам, читачі, ця інформація цікава. Багато що про комп'ютер невідомо потенціальному користувачеві. Чекайте моєї інформації на сторінках нашої газети.

Алексєнко Тарас, учень групи №10

СКОРО КІНЕЦЬ СВІТУ...

ЧИ ЦЕ ПРОСТІ РОЗМОВИ?!

Американські учні передрікають, що кінець світу настане ще до 21 грудня 2012 року, як це передрікали майя. Причиною стануть геомагнітні бурі небаченої сили, викликані колосальними спалахами на сонці, - так званими корональними викидами.

Початок кінця вчені обіцяють вельми красивим - над усією Землею спалахнуть яскраві і різнокольорові спалахи північного сяяння, яким раніше милувалися лише жителі полярних районів. Їх буде видно навіть вдень. Потім гряне "феєрверк" з електричних розрядів і снопів іскор - як у голлівудських трилерах. Приблизно за 90 секунд на всій планеті виключиться світло.

Самі американці передрікають загибель мільйонів своїх співвітчизників у найближчий рік після катастрофи. І малюють страшну картину: зупиняються потяги, ліфти, промислове виробництво, падають супутники, літаки, припиняється водо- і тепlopостачання. Течуть холодильники. Мовчить радіо, не показують телевізори, обривається зв'язок. Кінець. Світла немає. І не буде.

Чернівецькі учні вважають, що їхні американські колеги погарячкували, кажуть, космічний сценарій кінця світу малоімовірний, швидше людство влаштує його собі саме, надто вже активно ми впливаємо на екологію.

Вінничани ж вважають, що людство житиме ще довго та щасливо. А пророцтва щодо кінця світла називають страхами забобонних земляків.

Довідка:

Апокаліптичний календарик
21-23 грудня 2012 - кінець світу (кінець часів) за ка-

лендарем майя;

2021 - крайній термін, до якого повинна відбутися інверсія магнітного поля Землі, згідно з гіпотезою періодичних планетарних катаклізмів. У результаті інверсії може загинути більшість сучасного людства;

2036 - загибель Землі через зіткнення з астероїдом Апофіс;

2060 - кінець світу і Апокаліпсис з розрахунку 1704 року Ісаака Ньютона за біблійною книгою Даниїла і Одкровення Іоанна Богослова згідно з низкою джерел;

2098 - кінець світу в результаті космічної катастрофи згідно з розрахунками Еліаса Отіса за Одкровенням Іоанна Богослова;

2242 - кінець світу згідно з теорією зміни планетних епох, яка послідовно викладена в працях Ібн Езра, Авраама (XII ст.) і Абу Машаро (IX ст.). Відповідно до цієї теорії, в 2242 року закінчиться епоха Сонця;

2780 - кінець світу за пророчими іконами, написаними в кінці XVIII століття, за прогнозами Авеля-ясновидця;

2892 - кінець світу згідно з прогнозом ченця Авеля;

3797 - дата кінця світу, написана Нострадамусом в "Листі синові Цезарю";

Через 5 мільярдів років - термоядерні реакції вичерпають запаси водневого палива в центрі Сонця, Сонце перетвориться на червоного гіганта, його радіус досягне радіуса земної орбіти, і Сонце поглине її; через 15 мільярдів років - загибель Всесвіту.

Колісник Н.О., викладач іноземних мов

3D-ПРИНТЕР

У наш час 3D-малюнками нікого не здивуєш, але пристрій вартий того, щоб йому присвятити статтю.

3D-друк може здійснюватися різними способами і з використанням різних матеріалів, але в основі будь-якого з них лежить принцип пошарового створення (виросування) твердого об'єкта.

Змодельовавши на комп'ютері 3D-модель об'єкта, людина посилає його на друк, розумний принтер отримує інформацію про об'єкт і створює його в матеріальному вигляді. Те, що тільки що було на екрані моделіста тепер можна помазати руками і може бути якось існуювано. Принтер, як розумний верстат в автоматичному режимі, без участі людини виготовляє деталь будь-якої складності. Потрібно відзначити, що поки такі принтери можуть служити тільки для штучного виготовлення, так як час, який витрачається на "друк" достатньо великий. Але для виготовлення різноманітних моделей майбутніх продуктів він підходить ідеально, тому і користується великим успіхом у інженерів і дизайнерів.

Зараз 3D-принтери набувають високої популярності, так як технологія їх виготовлення нещодавно сильно спростилася, а тому вони тепер не настільки дорогі в ціні. Тепер їх розробкою зайнялися майже всі провідні виробники звичайних принтерів.

Коваль Олена, учениця гр. №40

ПРОФЕСІЯ «ПРОДАВЕЦЬ»

Продавець - це досить давня професія. Але скільки б часу не минуло, її функції ніколи не змінилися. Продавець є посередником між виробником товарів і покупцем.

Робота продавця досить цікава, але далеко не з легких, як це може здатися на перший погляд. Здавалося б, чого простіше: от товар, бери і продавай. Але не все так просто! Якщо спостерігати за різними людьми, що торгують одним і тим самим товаром, то можна побачити, що в однієї людини торгівля йде жваво, а в іншого біля прилавка немає жодної людини. Чому ж так відбувається?

Для успішної торгівлі мало мати якісний товар, продавцю потрібно володіти мистецтвом - продавати, яке включає в себе рекламу товару і повне знання самого товару, а також його виробників.

Продавець повинен чудово знати свій товар, його властивості, пам'ятати ціни, розміщення товарів. Отже, продавцю необхідна гарна професійна пам'ять! Спецодяг працівника торгівлі повинен бути бездоганно чистим, зачіска - акуратною. Погодьтеся, у похмурого, неохайно одягненого продавця не хочеться купувати товар! Але головне, безумовно, добре шанобливе ставлення до людей, ввічливість, тактовність, чарівна усмішка.

Продавець повинен бути людиною комунікабельною, здатною донести інформацію до людей, уважною, ввічливою, чесною, а також досить стресостійкою. Продавець повинен вміти швидко вести підрахунок, вміти працювати на касовому апараті та залежно від того, де він працює, вміти користуватися вагами, холодильним устаткуванням і т.д. Також він повинен володіти знаннями правильного викладення товару на вітрину.

Все це вивчається на уроках спеціальних предметів, на заняттях з виробничого навчання. Але ніякі теоретичні знання нічого не вартять без практичних навичок.

Таким досвідом для учнів групи № 42 стала робота в магазині "Перлинка". Вони самі працювали і бухгалтерами, і агентами з постачання, продавцями та навіть кухарями. Під

час підготовки кожен учень проявив себе, пропонував ідеї, займався їх втіленням. А наскільки приємно їм було працювати, бачити задоволення покупців та наприкінці зміни зрозуміти, що все вдалося, що магазинчик працює з прибутком, хай хоч і з невеликим, але прибутком! Це був їх перший професійний досвід.

Зрозуміло, що магазин пропрацював нетривалий час, але в учнів великі плани і бажання продовжити роботу "Перлинки" в другому півріччі, розширити асортимент товарів.

Зараз учні групи №42 працюють на практиці на торговельних підприємствах Вінниці та області, де кожен має змогу перевірити свої знання, вміння, дізнатись щось нове, цікаве, що можна буди використати в майбутній діяльності. Працівники приходять в магазин до його відкриття. Робочий день учнів також розпочинається зранку. Вони допомагають підготувати товар до продажу, фасують його, допомагають розкласти його на вітрині і прилавку. Адже дотримання санітарно-гігієнічних вимог на вітринах, стелажах також входять до їх обов'язків, оскільки цю роботу виконує будь-який продавець.

Звичайно, не все виходить, але вони тільки вчаться... Головне - не соромитись звертатися по допомогу, пораду. Будемо сподіватися, що цей місяць практики стане доброю базою для підготовки майбутнього продавця-професіонала.

Учні групи № 42 - це випускники, для них залишилося вже небагато часу до останнього дзвоника. Сьогодні від їх наполегливості, бажання, відповідальності залежить те, яким буде їх майбутнє, яким шляхом вони підуть далі...

Зрозуміло, що кожен із них замислюється над тим, що ж робити далі. Ми досить часто розмовляємо на цю тему. Хтось мріє продовжити навчання в рідному училищі, хтось вступити до ВУЗу, хтось піти на роботу. Але потрібно пам'ятати, що для здійснення мрії, потрібно працювати над собою: краще навчатися, читати професійну літературу, відповідальніше відноситися до виконання справ, подорослішати...

Хочеться побажати, щоб кожен доклав максимум зусиль для того, щоб його професійна дорога була широко-перспектив професійного зростання. Хай вам щастить!

Колесник Н.А., майстер в/н

ТОЛЕРАНТНІСТЬ І МИ

Вежливості стала такою рідкістю, що некоторые принимают ее за флирт

Перед великим розумом я схиляю голову, Перед великим серцем я стаю навколішки.

Гете

16 листопада відзначається Міжнародний день толерантності.

Що таке толерантність?

Поняття "толерантність" у різних мовах має різні відтінки.

В англійській мові - це готовність і здатність без протесту сприймати особистість або подію.

У французькій - повага свободи іншого, його думки,

тобто толерантна людина не повинна бути терпима до всього, наприклад, до порушення прав людини чи маніпуляцій та спекуляцій. Те, що порушує загальнолюдську мораль, не повинно сприйматись толерантно. Тому потрібно розрізняти толерантну поведінку та рабську терпимість, яка не призводить ні до чого хорошого. Потрібно пильно розрізняти ці поняття, бо маніпулятори (в тому числі більшість політиків) закликають до лжеролерантності, оскільки людьми, які відносяться до всього лояльно легше керувати. Отже, толерантність є доволі тонкою категорією, якої безумовно потрібно дотримуватись, оскільки вона визначає моральний, суспільний і демократичний розвиток суспільства.

Французький філософ - просвітител XVIII ст. Вольтер казав: "Ваші ідеї мені глибоко огидні, але я віддам жит-

те за право їх виголошувати!". Погодьтеся, що досить важливо терпимо, з розумінням, толерантно ставитися до поглядів, переконань, думок, традицій інших людей.

У китайській - уміння дозволити, допускати, проявляти терпимість до інших.

В арабській - прощення, поблажливості, схильності до інших.

У перській - терпіння, витривалість, готовність до примирення.

Отже, толерантність - це здатність без агресії сприймати думки, поведінку, форми самовираження та способи життя іншої людини, які відрізняються від власних.

Виникла толерантність у західній цивілізації на релігійному рівні. Виникнення цього терміну пов'язують з підписанням Нантського едикту.

Передусім толерантність означає доброзичливе та терпиме ставлення до чогось. Основою толерантності є відкритість думки та спілкування, особиста свобода індивіда та поцінування прав та свобод людини. Толерантність означає активну позицію людини, а не пасивно-терпиме ставлення до навколишніх подій, тобто толерантна людина не повинна бути терпима до всього, наприклад, до порушення прав людини чи маніпуляцій та спекуляцій. Те, що порушує загальнолюдську мораль, не повинно сприйматись толерантно. Тому потрібно розрізняти толерантну поведінку та рабську терпимість, яка не призводить ні до чого хорошого. Потрібно пильно розрізняти ці поняття, бо маніпулятори (в тому числі більшість політиків) закликають до лжеролерантності, оскільки людьми, які відносяться до всього лояльно легше керувати. Отже, толерантність є доволі тонкою категорією, якої безумовно потрібно дотримуватись, оскільки вона визначає моральний, суспільний і демократичний розвиток суспільства.

Погодьтеся, що досить важливо терпимо, з розумінням, толерантно ставитися до поглядів, переконань, думок, традицій інших людей.

Толерантність (від лат. tolerare) - терпіння, прийняття іншої людини такою, якою вона є, зі всіма її достоїнствами і недоліками. Толерантність - це поступливість, це активна позиція, викликана визнанням прав і свобод людства. Толерантність людей є найважливішою умовою миру і злагоді в сім'ї, колективі та суспільстві.

Толерантність - це мистецтво жити в світі несхожих людей та ідей. Толерантні люди більше знають про свої недоліки та переваги. Вони критичні до себе і не прагнуть у всіх бідах звинувачувати інших.

Толерантна людина не ділить світ на дві частини - чорне та біле; не робить акцент на розбіжностях між "своїм" та " чужим", тому готова вислухати та зрозуміти інші точки зору. Усі люди різняться між собою. Одні мають білий колір шкіри, інші - чорний або жовтий. Одні люди високі, інші - невисокі. Одні стрункі, інші - повні. Люди звертають увагу на відмінності, але це не означає, що хтось є кращим за інших. Хоча в історії були випадки, коли лише через колір шкіри чи соціальне походження принижували інших людей, вважали їх гіршими за себе. Ви не схожі один на одного і, щоб мирно співіснувати, нам треба миритися з цим розмаїттям.

Колись давно на півдні Африки жив розумний, але дуже пихатий вождь. Увесь день його складався з примірянь вишуканого вбрання та розмов із підданими про свій розум. Так минали дні за днями, роки за роками... Аж ось прокотилася країною чутка, що в пустелі з'явився мудрець. Дуже розлютився вождь: як можна називати якогось там старця найрозумнішою людиною на світі?! Але нікому свого обурення не показав, а запросив мудреця до себе.

І ось настав день зустрічі. Зібралось усе плем'я, щоб послухати найрозумніших. Вождь сидів на високому троні й тримав у руках за спиною метелика. До нього підійшов невеличкий худорлявий чоловік, привітався й сказав, що готовий відповісти на будь-яке запитання. І тоді, недобре посміхаючись, вождь сказав: "Скажи-но мені, що я тримаю в руках, живе чи мертве?". Мудрець трохи подумав, усміхнувся й відповів: "Усе залежить від тебе".

Тому ж терпимість, толерантність потрібно проявляти до всіх. Щоб досягти успіху в житті, не витрачаючи сил на конфлікти, " побутові війни", доцільно сформулювати в собі толерантність як рису характеру. Скажімо самі собі: " Я толерантна особистість..."

Щербанюк Л.О., викладач спецдисциплін

УКРАЇНСЬКО - ПОЛЬСЬКА ДРУЖБА МІЦНІЄ...

Під таким гаслом 5 грудня 2012 року у Вінницькому міжрегіональному вищому професійному училищі пройшов захід в присутності Генерального консула Республіки Польща у Вінниці, радника-міністра пана Кшиштофа Швідерка, консула Марчена Крошінського та керівника громадської організації "Світлиця Польська" Истошина Валерія Михайловича.

Вже не один рік триває співпраця та щира дружба між Україною та сусідньою Польщею. Не є винятком і місто над Бугом, наша рідна Вінниця, яка вражає не тільки чудовими краєвидами, але й розвиненою інфраструктурою та процвітаючими стосунками братніх держав, які з року в рік зміцнюються під керівництвом міської адміністрації. Саме тому її з впевненістю можна назвати сучасним європейським містом.

У далекому 1958 році була підписана угода про співпрацю між Вінницькою областю (Україна) і Келецьким воеводством (Польща). Пройшло майже 50 років, змінився політичний устрій обох країн, а дружба між нашими регіонами залишилась незмінною. Не декларативна, не приурочена до чергових свят, а постійна, плідна і взаємовигідна...

На наше запрошення для налагодження та розвитку ділових та творчих стосунків радо відгукнувся Генеральний консул Республіки Польща у Вінниці, радник-міністр пан Кшиштоф Швідерк, керівник громадської організації "Світлиця Польська" Истошин Валерій Михайлович.

Відкрив наш дружній вечір зразковий ансамбль польського танцю ans-Studia NIKA" із польським народним танцем "Краковячок" (керівник Ольга Калінцева). Запальну пісню українською та польською мовами виконала учениця групи № 47 Данилевич Світлана. Вкотре здивувала своїм виступом школа "Бойового Гопака" під керівництвом Долі Вадима Дмитровича. А наш улюблений ансамбль педагогічного колективу "Джерело" під керівництвом Ольги Янушкевич подарував можливість насолодитися мелодійною польською піснею та невичерпною польською поезією. А керували цим дійством наші талановиті ведучі - Мельничук Ірина та Іваніщенко В'ячеслав, які з душевною теплотою презентували кожен виступ, проводили вірту-

альну подорож історичними та культурними місцями Польщі. Завершився вечір у справжніх українських традиціях - частуванням українськими та польськими стравами.

Шановані гості залишили свої побажання та враження у книзі відгуків нашого училища та подарували літературу про історію та пам'ятні міста і музеї Польщі, а ми, в свою чергу, презентували гостям інформаційну брошуру про наш навчальний заклад та збірку рецептів страв, створену учнями училища.

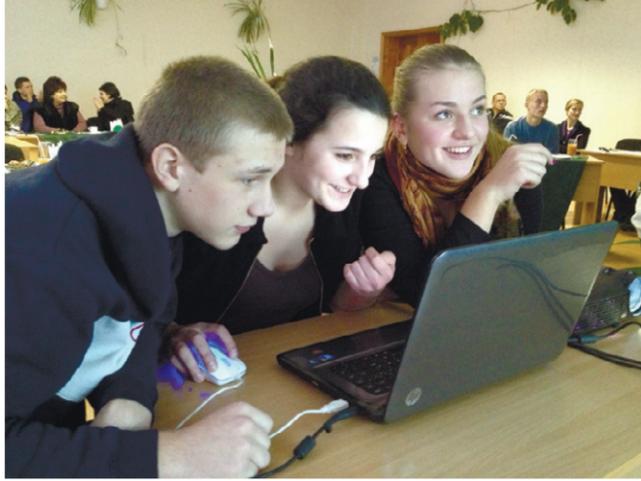
Ми з повагою ставимося до братнього польського народу і віримо, що ні територіальні, ні мовні перешкоди не вплинуть на розвиток українсько - польської дружби.

Ми віримо, що учнівська молодь Польщі та України буде завжди пам'ятати, берегти та примножувати здобутки своїх наставників та робити свій внесок в процвітання співпраці між закладами освіти обох країн. Завдяки цьому з'являться спільні творчі проекти, відбуватимуться науково-практичні конференції, на яких талановите студентство буде обмінюватися знаннями та досвідом в сфері інформаційно-комунікаційних технологій.

**Біла Л.О., заст. директора з ВР,
Демянчук А.І., культорганізатор**

ДЕКАДА ІНФОРМАТИКИ

З 20 листопада по 03 грудня 2012 року методичною комісією інформатики та інформаційних технологій було організовано цілий ряд заходів у рамках тематичної декади, які проходили під гаслом:

**"Тим, хто вчить інформатику,
Тим, хто вчить інформатиці,
Тим, хто любить інформатику,
Тим, хто ще не знає,
Що може любити інформатику,
Присвячується наше свято"**

Організатори мали на меті дати кожному можливість поглянути на інформатику та інформаційні технології з незвичайного боку, бо досліджуваний учнями курс - це ціла країна. А щоб подорожувати цією країною, необхідно знати її правила, закони, мову, вміти вирішувати завдання, складати алгоритми, знати комп'ютер і його пристрої, а також багато іншого.

Протягом тижня компетентне журі у складі викладачів інформатики та інформаційних технологій та майстрів виробничого навчання перевіряло, наскільки кожен "свій" у цій країні, який рівень учнівських знань. Беручи участь в конкурсах, учасники повинні були проявляти кмітливість, свої розумові здібності, а також відповідальність кожного за команду.

Подорож у країну інформаційних знань розпочалась з екологічної зупинки. Так, майстрами виробничого навчання Сивак Оленою Іванівною, Коваль Інною Петрівною, Мельник Марією Миколаївною та іншими був проведений виховний захід на тему: "Рідну землю, рідний край знай, люби, оберігай!". Ні для кого не секрет, що найбільшу насолоду і радість, найпалкішу любов до рідного краю, до життя викликає спілкування з природою. Шепіт блакитноводної ріки, зелених дібров, спів дзвінкоголосих пташок, запах і розмаїття квітів - усе це дорога серцю й ні з чим не зрівнянна природа рідного краю кожного з нас. Природа і Вітчизна - неподільні. У кожного залишається в серці дорогий куточок, де минуло дитинство: зелена левада, луки з пахучою скошеною травою, сонячний сосновий бір, гай із сунічними галявинами, широке поле, де так легко і солодко дихати...

Природа - це багатство нашої країни, багатство усього світу. І завдання кожного - бережно ставитися до неї, захищати її від забруднення, усвідомити самому і пояснити іншим, що саме нам жити у XXI столітті, а тому обов'язок кожного - не допустити екологічного лиха, врятувати красу землі.

Кожному не раз доводилось бувати у кав'ярні. Та чи замислювалися ми над тим, що нас найбільше там приваблює? Невимушена атмосфера, тиха спокійна музика і неповторний аромат кави... Учням груп №32 і 8 теж нещодавно у складі задалегідь обраних команд пощастило побувати у кав'ярні. До речі, трохи незвичний, на перший погляд, - "Інформаційній кав'ярні".

Вони мали можливість у невимушеній атмосфері, під тиху спокійну музику, смакуючи солодощі, ще й позмагатися між собою у цікавих різнопланових інформаційних конкурсах: складали пазли, розгадували кросворди, загадки та ребуси. Найкращими у розгадуванні кросвордів, ребусів, загадок, презентацій були визнані:

учні групи №36 у номінації "Інтелект" (конкурс ребусів); учні групи №32 у номінації "Творче рішення" (конкурс ребусів); учні групи №10 у номінації "Технічна реалізація" (конкурс кросвордів); учні групи №14 у номінації "Оригінальність" (конкурс кросвордів); учні групи №13 у конкурсі презентацій; учні групи №30 у конкурсі презентацій; У інтелектуальному конкурсі "Інформаційна кав'ярня" перемогу здобули : учні групи №32 за зайняте I місце; учні групи №8 за зайняте 2 місце.

Цікавим видом роботи є освітній веб-квест (сайт в Інтернеті, з яким працюють учні, виконуючи те або інше учбове завдання). Розробляються такі веб-квести для максимальної інтеграції Інтернету в різні учбові предмети на різних рівнях вчення в учбовому процесі. Вони охоплюють окрему проблему, учбовий предмет, тему. Особливістю освітніх веб-квестів є те, що частина або вся інформація для самостійної або групової роботи учнів із ним знаходиться на різних веб-сайтах. Крім того, результатом роботи з веб-квестом є публікація робіт учнів у вигляді веб-сторінок і веб-сайтів (локально або в Інтернеті)".

Так, учні груп № 10, 13 та 45 взяли участь у саме такому виді діяльності. Учасники переміщувались навчальним закладом від стартового пункту до наступних,

виконуючи поставлені перед ними завдання. Результатом роботи стали розроблені ними презентації на тему "Історія розвитку операційної системи Windows". Обов'язковою умовою участі у запропонованому виді діяльності був захист учнями своїх робіт.

Загальний результат гри: I місце - учні групи №45, II місце - учні групи №10, III місце - учні групи №13.

Старі люди кажуть, що успіх людини, зазвичай, залежить від випадковості, частково - від впевненості в собі, фізичної сили та витривалості, але найбільше від освіти, базових знань, тобто від ерудованості.

Творчість - це можливість іншим побачити світ твоїми очима. Це здатність отримати можливість частково чи на повну відкрити свій внутрішній світ. Серед нас чимало творчо обдарованих особистостей. Викладачі кафедри інформатики та інформаційних технологій вирішили не залишати поза увагою цей аспект обдарованості своїх учнів і запропонували їхній увазі конкурси на крашу стіннівку за темою "Комп'ютер в моєму житті" та краший твір на тему : "Комп'ютери і люди майбутнього".

Кращим були визнані стіннівки:

учнів групи №14 у номінації "Гумор"; учнів групи №40 у номінації "День секретаря"; учнів групи №45 у номінації "Творчість"; учнів групи №17 у номінації "Оригінальність"; учнів групи №30 у номінації "Інформаційна казка"; учнів групи № 10 у номінації "Комп'ютер майбутнього".

Творчі роботи учнів на тему "Комп'ютер і люди майбутнього" отримали визнання у такій послідовності:

Пахолок Тарас (група №6) - I місце; Залізняка Анастасія (група № 14) - II місце; Видавський Ігор (група № 4) - III місце.

Не обійшлося і без гумору. Так, протягом усього зазначеного періоду тривав конкурс гумористичного фото.

Перемогу здобули роботи: Липницького Костянтина (група №7) у номінації "Екскурс в історію"; Лівкутного О, Пилипона Р. (група №10) у номінації "Фото з життя".

Жоден навчальний заклад не може випустити спеціаліста високої кваліфікації. Спеціалістом робить його власна діяльність. Треба лише, щоб він умів учитися, учитися все життя. Навчальний заклад лише прищеплює учням культуру, любов до справи. Кожен повинен опанувати основи знань, критично їх засвоїти, повинен уміти знаходити знання, яких не вистачає, знати, де їх можна знайти і як ними скористатися, адже "мудрим ніхто не вродився, а навчився", "навчити можна лише того, хто хоче вчитися".

Турнір - це завжди свято, веселі настрої, море жартів, вигадки. Гра відкриває зовсім інші сторони інформатики, ті, на які не завжди і звертаєш увагу на уроці, при серйозній розмові про цю складну сучасну науку. Для багатьох учнів гра дає можливість проявити свою любов до предмету, а для деяких може стати поштовхом до зацікавленості.

Завершальним етапом декади інформатики став брейн-ринг професійної майстерності "В приймальні господиня і шефа берегиня", організований і проведений викладачами спецдисциплін Черниш Тамарою Миколаївною та Примчук Оксаною Іванівною.

Програма цього конкурсу була цікавою та насиченою: дівчата змагалися за звання "Кращий секретар", презентуючи свої команди у конкурсі "Візитка", демонструючи свої знання професійних термінів у конкурсі "Бліц-опитування" тощо. У перервах між конкурсами учасниці мали змогу продемонструвати свої професійні уміння і навички із сервіровки столу, лунали частівки про роботу секретаря, авторські вірші, пісні.

Дипломом переможця була нагороджена команда учениць групи №40 у складі: Кравчук Катерини (гр. № 40); Сукманюк Олени (гр. № 40); Остапенко Анжели (гр. № 40); Сисоєву Олену (гр. № 40); Мельничук Ірини (гр. № 40); Кириченко Вікторії (гр. № 40).

На завершення хочеться висловити подяку організаторам усіх перерахованих заходів, членам методичної комісії викладачів інформатики та інформаційних технологій, майстрам виробничого навчання та учням навчального закладу за результативну працю під час проведення декади.

**Щербанюк Лариса Олександрівна,
викладач спецдисциплін**

ДЕРЕВО РОДУ

Дерево міцне корінням, людина - родом і народом

(Народна мудрість)

*Якщо позабудеш стежину до хати,
Яку дитинчам навпростець протоптав,
І матір, і рід свій, і слово крилате,
То значить - чужинцем бездушним ти став.
(Р. Братунь)*

У наших предках - корінь нашого нинішнього існування, джерела нашої честі, совісті, достоїнства, ідеалів.

Пам'ять про своїх предків була природною потребою. Триматися свого родоводу, оберігаючи в такий спосіб сімейні реліквії і традиції та передаючи їх у спадок наступним поколінням, було обов'язком. Тих, хто цурався чи нехтував історичною пам'яттю, зневажливо називали людьми без роду-племени.

Родовід, рід, родина, рідня... Слова одного кореня, які здавна в Україні вважалися святими. Народні традиції, народна мораль виховували з дитинства в людині глибоку повагу до цих святинь. Люди зобов'язані були знати своїх предків від "сьомого коліна". Часто в поняття "рід" вкладалося ширше значення - це і "рідна земля", і "батьківщина". Хто ж відраікався рідні, рідної землі, батьківщини, на все життя залишався безбатченком.

Слов'яни вірили, що душі предків нікуди не зникають, а залишаються поруч зі своїми нащадками, допомагаючи у важку хвилину. І чим більше прародичів ти пам'ятаєш, тим більше у тебе янголів-охоронців.

У нашому училищі проводився конкурс "Дерево роду", який організувала депутат обласної ради Наталія Гетце. Головна місія цього конкурсу - нагадати усім про найважливіші цінності в житті. Ми маємо знати своє походження, пам'ятати свій рід до сьомого коліна. Бо, за прадавніми народними повір'ями, чим більше людина знає про свій рід, тим більше у неї янголів-охоронців.

Конкурсанти поділилися цікавими подробицями з жит-

тя своїх рідних і близьких. Це було досить відповідально з їхньої сторони, усі отримали позитивні відгуки.

Серед них студентка I-го курсу групи №48 Лисенко Віра, якій 19 років. У її роботі прослідковується прагнення підвищити свій професійний рівень, творчі здібності. Учениця оригінально зобразила дерево роду Лисенків.

Значний внесок у життя групи № 20 зробили Міченко Анна та Юхимець Мілена, яким лише по 17 років, а вони уже взяли участь у такому відповідальному конкурсі. Вони зробили усе на найкращому рівні з любов'ю та натхненням. Тішать їхнє небайдуже ставлення до своїх близьких, адже не кожна людина прагне розкопати ті залишки для майбутніх поколінь. Вони із захопленням дізнавались, хто вони, звідки пішов їхній рід і ким були їхні предки. Це заслуговує великої відзнаки та щирої подяки.

А також не можна не відзначити студента групи № 42 Жилюка Костянтина, якому 17 років. Але і він зумів заінтригувати своїми роздумами, твердженнями і талантом розкрити тему. Цей хлопець бойовий, натхненний, в ньому присутні всі позитивні якості молодого дослідника. Він чітко і злагоджено висловлює бачення. З такими людьми цікаво поспілкуватися, щось взяти для себе.

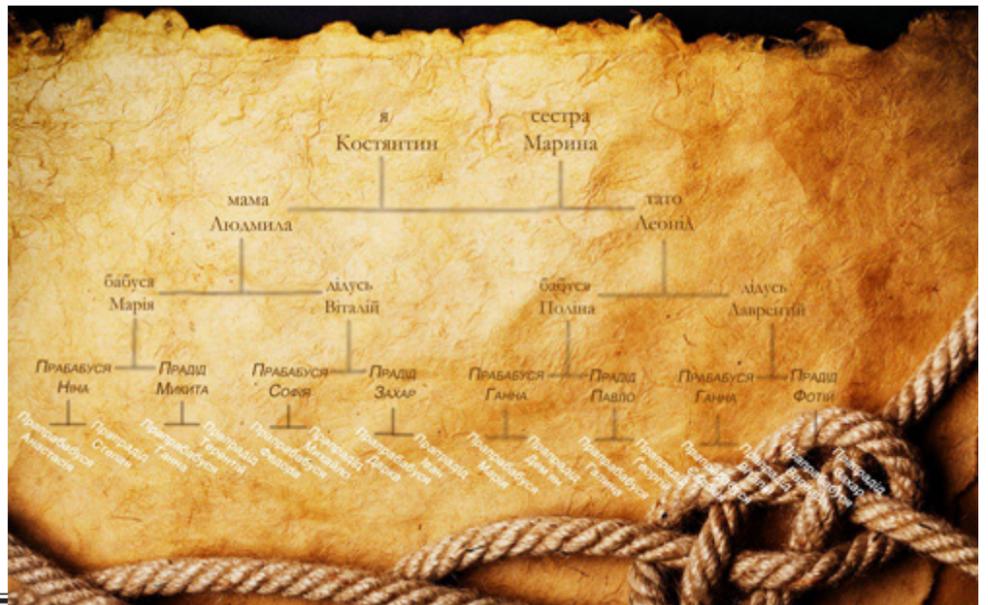
І не лише вони брали участь у конкурсі "Дерево роду". Так, Лісова Марина з групи №21 теж зуміла чудово описати свій рід. З упевненістю можна сказати, що вона володіє високими моральними якостями. Чудова дівчина,

активна, сумлінна, цілеспрямована, яка цінує своє життя та історію свого роду.

В цілому, було цікаво послухати і дізнатись про щось нове, про людей, їх ремесло та повсякденне життя. Щиро віримо в перемогу робіт наших конкурсантів.

Чеботарьова О., Нікітіна О. та Степанюк А., учениці гр. № 48

Моя Вінниччина

приватних осіб (купець Кумбари, Длуголенський та інші особняки).

Але перейдемо до самого Четкова. Олександр Матвійович Четков був відставним офіцером і дворянином (багато поколінь Четкових були військовими) - артилеристом, який приїхав у Вінницю на початку 20 століття. Оселившись у Вінниці, він став викладати гімнастику в реальному училищі. До речі, його також була викладачем в жіночій гімназії. У нього був син Володимир. Сам він був людиною неконтактною, навіть замкнутою, такі часто не виділяються з натовпу. Тому будинок, побудований для нього за його згодою, вражає ще більше. Напевно не таким вже "сірим" був його власник. Будинок збудований у стилі "Віденська сіцесія", в стилі модерн. Кажуть, що на будівництво такого дива став у нагоді Четкову спадок, навряд чи сам капітан, а потім вчитель реального училища (хоча зарплати у них були непогані) зміг би подужати споруду такого будинку.

Будинок капітана Четкова вул. Пушкіна
Однією із найнезвичайніших будівель Вінниці (та й не тільки Вінниці) є будинок капітана Четкова. Небагато Вінничани знають про його існування сьогодні, оскільки стоїть він трохи віддалік від багатолюдних вулиць, на вулиці Пушкіна. Хоча в 60-ті роки використовувався цей будинок як роддом.

Побудований він був у 1910 році за проектом архітектора Григорія Артинова. Хоча деякі джерела стверджують, що проект розроблявся київським архітектором Листовничим, мені здається, що перший варіант більш правильний. Справа в тому, що якраз на початку 20 століття, Артинов стає міським архітектором, при чому будучи талановитою людиною, багато його проектів отримували загальне схвалення. Він брався за багато проектів і для

цію, Четков зі своєю дружиною Оленою Тарасівною втекли. На жаль, сліди їх губляться, і ніхто зараз не скаже, що з ними відбулося далі. Їхній син Володимир переїхав до свого дядька до Москви, де став інженером.

Сьогодні в будинку Четкова розмістилося управління архітектури і містобудування.

Коваль О.В., викладач суспільних дисциплін

МОЯ НОВА СІМ'Я - ДПТНЗ "ВМВПУ"

Від знайомих я почула багато цікавого про досі незнайомий мені навчальний заклад, в якого дуже багата історія. Мене це зацікавило. Я прийшла на екскурсію. Мені сподобались бездоганні кабінети, облаштовані технікою та просторі коридори, що бувають зеленню. Поступивши в училище я вагалась, чи правильний зробила вибір. І тільки зараз, провчившись три місяці, впевнилась в правильності свого вчинку.

Моя група під номером 16. Наш класний керівник - Черниш Тамара Миколаївна, а майстер - Цимбалюк Діана Миколаївна. Наша група дружна. Кожен по-своєму особливий. У нас багато талантів. Наприклад: Макарова Ганна, Зінець Юлія, Івацко Юлія, Батова Тетяна, Бончарова Тетяна, Паращук Катерина та Малюшко Вікто-

рія представили нашу групу на огляді художньої самодіяльності, що відбувся 6 листопада 2012 року. Також учні нашої групи захоплюються спортом. Наша група брала участь у змаганнях з легкої атлетики. Безпосередньо такі учні як: Галицина Вероніка, Іщенко Маріна, Івацко Юлія, Зінець Юлія та Солонікова Євгенія. Вони

зайняли призові місця. Відмінно виконує сучасні танці Сотникова Олександра.

Редколегію очолює Бориско Карина, яка гарно малює.

Також 15 жовтня відбувся щорічний благодійний ярмарок, в якому беруть участь всі учні та вчителі училища. Ми також не залишились осторонь. Мета ярмарку - допомога дітям - сиротам.

Навчатись в училищі важко, але цікаво. Ми вдячні вчителям за терпіння, наполегливість та розуміння. Вони розуміють, що нам важко, тому часто допомагають нам у навчанні і ми їм вдячні за це.

Отож, я впевнена, що в майбутньому ми досягнемо висот в навчанні, тому бажаю всім успіхів!

Деркач Ганна, учениця гр. № 16

НАША ГРУПА!

06.12.2012 у нашому училищі відбувся конкурс художньої самодіяльності. Наша група теж брала участь, адже такий енергійний та дружній колектив дівчат не зміг себе не проявити. Було багато різних конкурсних номерів.

Підготовка до концерту проходила зі старанням, смішними розвагами та відповідальністю. Отже, врахувавши всі деталі, ми зрозуміли, що талантів у нас більше, ніж здавалося! Кожен хотів проявити себе, як активного учасника. Та нам це вдалося, ми виклалися на повну!

Своїми співами ми підіймали настрої всій залі, танцями заохочували зал до танцю та смішили розважальними сценками наших найактивніших дівчат. Глядачі були в захваті, енергійно плескаючи в долоні.

У колективі панує атмосфера відкритості, щирості, довіри, даючи наснагу кожному працювати плідно та якісно.

Та хто скаже, що дружби не існує, - значить йому не пощастило. Все змінюється, тече невпинно час, але не минає СПРАВ-

ЖНЯ дружба, вона з роками робиться ще міцнішою. Розповідаючи щось про свого друга ви з гордістю і впевненістю скажете: "Він мій справжній кращий друг!" Тож, справді, як стверджує українське прислів'я: "Людина без друзів - що дерево без коріння."

А в цілому святковий концерт пройшов на високому рівні, в теплій, ширій, творчій атмосфері спілкування та взаєморозуміння. Захід отримав безліч позитивних відгуків від учасників та запрошених гостей.

Шуляк Ірина, учениця гр.№ 15

Незабаром Новий 2013 рік, хтось розпочинає планувати нове життя, а для деяких - це просто можливість зібратися з думками, з новими силами приступити до роботи. Таким людям ми хотіли б висловити вдячність, а саме нашим майстрам та викладачам: за їхню працю та терпіння, за те, що вони дають поради, щоб ми правильно обрали свій шлях у житті.

Праця викладачів неоціненна, вони щороку зі студентами проживають нові життя, знову повертаються у ті молоді роки, намагаються зрозуміти кожного з нас. Тому бажаємо Вам лише натхнення та продуктивної праці, а головне бути щасливими та багатими. Багатими на здоров'я, натхнення та гроші. Сподіваюся, що проживши життя, ми завжди будемо пам'ятати тих людей, які віддавали нам не лише свій час та сили, а й впевненість у собі та завдяки ним ми зробили перші кроки дорослого життя.

Група №25 щиро вітає усіх викладачів, майстрів виробничого навчання, учнів із наступаючим Роком Змії та щиро бажаємо всім міцного здоров'я, здійснення усіх мрій.

Присюк Ольга., учениця групи № 25

ВОНИ РОЗМОВЛЯЮТЬ, АЛЕ ІНШЕ ПИТАННЯ - ЯК?

"Хороший кухар вартий лікаря", - говорить народне прислів'я. Цими словами підкреслюється тісний зв'язок між смачно приготовленою різноманітною їжею і здоров'ям людини.

Майстерність приготування їжі є однією з найдавніших галузей людської діяльності. Сучасний великий досвід обробки харчових продуктів і приготування із них страв накопичувався протягом багатьох віків.

Із розвитком суспільства кулінарна майстерність удосконалювалася і змінювалася. Кулінарні рецепти багатьох страв створювалися спочатку в домашніх умо-

вах, а потім - кухарями багатих будинків і ресторанів.

Все це привело до виникнення нової технічної дисципліни - технології приготування їжі, яка вивчає раціональне приготування їжі з найменшими затратами праці, матеріальних цінностей, з мінімальними втратами поживних речовин. В її основі лежать традиції народної кухні і досвід кухарів-професіоналів, досягнення науки і техніки, серед чого важливе місце посідають і технології виробництва напівфабрикатів із субпродуктів.

Справжній кухар - то унікальне поєднання багатьох талантів. Фантазія, вміння поєднувати про-

дукти, створювати нові страви і прикрашати їх цінувалися завжди.

Кухар повинен знати технологію приготування усіх видів страв та кулінарних виробів, правила оформлення та подачі порційних страв та страв на замовлення; правила складання бенкетного меню; приготування різних видів тіста та виробів з нього; основи, значення та технологію приготування дієтичного та дитячого харчування; ознаки доброякісності харчових продуктів та органолептичні методи їх визначення; умови, строки зберігання та реалізації сирової та готової продукції, напівфабрикатів; вихід готових виробів; санітарно-гігієнічні правила утримання продуктів, кухні, службових приміщень; правила особистої гігієни; правила використання та призначення обладнання, виробничого інвентарю, інструментів, вимірювальних приладів, посуду, тари; дотримання правил охорони праці, внутрішнього розпорядку і вимог пожежної безпеки.

Всі ці знання та вміння відважно здобувають учні групи № 11 під керівництвом класного керівника Пахолок Олени Миколаївни, майстра Олійник Любові Михайлівни, сурдоперекладача-дактилолога Бондаренко Лариси Євгенівни за участі адміністрації та інших викладачів та майстрів Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища. В групі навчаються діти з вадами слуху або, як їх визначають, - "слабочуючі". Класний керівник, майстер групи та сурдоперекладач-диктолог замінили їм батька, і матір, хоч це велика відповідальність і важкий труд. Але вони справляються з цим тягарем на «відмінно»: проводять виховні години та заходи для учнів своєї групи, вирішують разом з ними проблеми, плачуть разом з ними і сміються. Одним словом, живуть однією дружною сім'єю.

Більшість учнів групи № 11 приїхали навчатися до нашого училища з різних куточків України. Дуже мало навчальних закладів можуть надати можливість здобувати професію дітям із вадами слуху. Такі діти від народження ризикують зазнати невдачі у нашій системі освіти і знаходяться у небезпеці, тому що наші заклади освіти організовані в такий спосіб, щоб підтримувати більшість, а ті, що мають відхилення від норми, мають невеликий вибір і мусять вписатися в існуючі системи. Тому для дітей із порушеннями і особливими потребами навіть отримання права просто переступити поріг навчального закла-

ду досягалося важкою боротьбою. Чому боротьбою? Спробуйте провести складний експеримент, або зрозуміти, як воно - не чути.

1. Спробуйте хоч на якусь мить вимкнути звук телевізора і зрозуміти, про що йдеться.

2. Спробуйте встигнути прочитати титри, які до речі, досить часто перекривають рекламою.

3. Зробіть спробу, не розмовляючи й увімкнувши навушники (щоб не чути, що вам кажуть), пояснити продавцю, що ви хочете купити.

4. Проїдьте у маршрутці, коли вашу зупинку проїдуть через те, що ви не можете крикнути: "Зупиніть тут".

І ви теж відчуєте, як живеться людині з вадами слуху. Слабочуючі люди не німі. Вони розмовляють, але інше питання - як? Хтось гірше, хтось краще.

Якби люди, які чують, намагались бути більш відкритими до людей із вадами слуху, то їхнє життя стало б легшим.

Качкур О. І., викладач спецдисциплін

СПОРТИВНЕ ЖИТТЯ

Наближається до завершення перше півріччя 2012-2013 навчального року. Серед спортивних здобутків навчального закладу чимало нагород, що були вибороні учнівським колективом у різноманітних змаганнях завдяки наполегливій систематичній праці.

Протягом листопада - грудня 2013 року примножились перемоги з настільного тенісу, шахів, дзюдо тощо.

Так, наша дівоча збірна з настільного тенісу в дуже важкій і безкомпромісній боротьбі зуміла вибороти II місце в обласній Спартакіаді ДПТНЗ серед 30 команд з усіх куточків Вінницької області, які брали участь.

Учениці гр. №17 Бенца Богдана та Бацюра Юлія спочатку грали за вихід з групи у фінал. Початок гри для них виявився не дуже вдалим, оскільки вони програли дівчатам з міста Бар, проте далі їм вдалося виграти у команд з Хмільника та Браїлова.

Зрозумівши, що результат цієї гри лише за ними, дівчатам вдалося зібрати всю волю в кулак, і посісти 4 місце, а згодом, у фіналі розгромити команди з міста Жмеринки, училища №7 та 5 м. Вінниці. І лише в останній сутичці з мінімальною різницею в балах вони поступились ЦПТО №1.

Ми щиро вітаємо наших дівчат, а також керівника

команди Миронюка Б.В. з цією перемогою і бажаємо надалі долати висоти в спорті.

Результатом змагань із шахів варто відмітити VI місце нашої збірної серед дівчат, які вибороли учениці гр. №14 Бондар Юлія та гр. №15 Халус Катерина. У змаганнях брали участь 30 збірних команд різних навчальних закладів області. Наші дівчата вийшли в фінал, де особливо добре грала Бондар Юлія (гр. №14), яка з п'яти партій програла лише одну.

Не залишаються осторонь і цьогорічні першокурсники. Так, учень групи №11 Заричанський Микола взяв участь у чемпіонаті України з дзюдо серед дітей із вадами слуху, де посів III місце у ваговій категорії 100 кг. Микола з третього класу займається греко-римською боротьбою, неодноразово брав участь у різноманітних змаганнях, в тому числі і Всеукраїнського рівня, має численні нагороди.

І на завершення хочемо подякувати нашим універсальним солдатам: учневі гр. №45 Загробському Владу і учениці гр. №18 Папчук Людмилі, які стали першопрохідцями міської олімпіади по

На фото: Загробський Влад, учень гр. №45
Людмила, учениця гр. №18

фізичній культурі, що вперше стартувала у цьому році у нашому місті. Вона складалась з теоретичної та практичної частини, 125 теоретичних питань і завдань із 7 видів спорту, де учні повинні були показати правильну техніку виконання різноманітних вправ з урахуванням часу.

Змагались у таких видах, як баскетбол, футбол, волейбол, гандбол, гімнастика, легка атлетика і туризм.

Загробський Влад, гр. №45 та Папчук Людмила, гр. №18, виступали в усіх цих видах, демонструючи цілком пристойні результати і знання. Шкода, що ми виступали поза заліком, та нашим вдалося учням відстояти честь "ВМВПУ" - свого навчального закладу - в якому, вони навчаються і зростають різносторонніми особистостями.

Петелько В.В.,
викладач фізичного виховання

На фото: Бацюра Юлія та Бенца Богдана
учениці групи №17, викладач Миронюк Б.В

За і проти служби

Аргументи: "ЗА"

Зміцнення здоров'я.

Служба найсприятливішим чином впливає на фізичне здоров'я, оскільки щоденні фізичні навантаження, спортивно-масові заходи, розпорядок дня і збалансоване харчування ведуть до зміцнення організму.

Загартування характеру. Як і будь-яка екстремальна ситуація, армія робить зміни в характері людини, і більшість молодих людей, що пройшли цю школу, стають більш стійкими, міцними і працездатними в порівнянні з тими, хто не служив в армії.

Освоєння професії.

Переважна більшість молодих людей йдуть в армію відразу після закінчення школи, і відповідно, ніякої професії не мають. Однак армія - таке місце, де без діла не сидять, і тому найкраще, що можна витягнути з такої ситуації, - це опанувати будь-яку спеціальність за час служби.

Прийом на роботу.

Громадян, які відслужили в армії, охоче приймають у різні державні установи, адже якщо не служив, значить, проблеми зі здоров'ям, а навіщо роботодавцю хворий і ненадійний співробітник? Багато підприємств і структур взагалі не беруть у свій штат громадян, які не служили.

Ось що говорять ті, хто хоче йти служити в армію:
«Хочу навчитися цінувати людей і те, що вони для мене роблять! Просто мені необхідно потрапити в умови, де не буде маминої спідниці, тоді я буду цінувати її!»!

«Вважаю, що служити в армії - це наш обов'язок і обов'язок перед Батьківщиною і перед тими людьми, які жертвували життям протягом всієї історії, для того, щоб ми зараз жили, а не щоб старалися відкосити від армії!»!

Аргументи: "ПРОТИ"

Втрата часу.

Служба - це не маленький термін, і набагато простіше і звичніше прожити його з друзями та батьками, з коханою дівчиною та розвагами, ніж з натовпом "дідів" в казармі.

Що стосується армії, то виконання чоловічого боргу по підготовці до захисту Батьківщини не може бути втратою "життя даремно". По-перше, борг - борг - почесний обов'язок, його треба виконувати. По-друге, не багато на громадянці в цьому віці, використовують цей рік з користю. Ті, хто вступають до вищих навчальних закладів, отримують відстрочку, а інші? ...

Велике фізичне і емоційне навантаження.

Армія є армія, і куди б ви не потрапили служити, легко там не буде. Проте чоловік на те й чоловік, щоб вміти переносити всі тяготи і позбавлення.

"Дідівщина". На перший погляд, усе логічно. Там, де пригнічується особиста свобода і змушують віддавати честь вищестоящому за званням, обов'язково будуть знущання і приниження людської гідності.

Жорстка дисципліна.

Як не крути, а армія без дисципліни - це набрід і хитання. І тому у громадян, що проходять службу, серйозно урізуються громадянські права і свободи. Що зовсім не радує після веселого і вільного життя на громадянці.

Ось що говорять ті, хто служити в армії не хочуть:
«Не вважаю себе чимось зобов'язаним даному суспільству».

«Не хочу втратити здоров'я і життя».

«Не хочу втратити свою індивідуальність, саможиттєвість у здійсненні вчинків і права на власну думку».

«Не хочу постійно перебувати в колективі, де більшість людей мають низький розумовий, культурний, моральний, моральний та естетичний рівень розвитку».

«Не хочу втратити кваліфікацію і відповідно можливість роботи на колишньому рівні».

У підсумку:

Є досить багато "За" і "Проти". Проте, кожен сам вибирає, що йому головніше і потрібно. Але не зважаючи на всі обставини, армія робить чоловіками, дає можливість знайти перспективну роботу та загартувати власний характер.

Учні групи №44 та класний керівник Зінченко Д.В.

КРОК У ДОРОСЛЕ ЖИТТЯ

Привіт всім, мене звали Вадим. Я хочу розповісти вам про своє проживання в гуртожитку. Ще з першого дня, який був трохи незвичайним, мені багато що сподобалось, і багато що запам'яталось. Знайшовши багато друзів, я відчув, що життя в гуртожитку - це круто!

Моя кімната знаходиться на сьомому поверсі, підніматися туди дуже важко, але з часом можна звикнути. Вперше відкривши двері своєї кімнати, я побачив своїх одногрупників, які одразу виявились дружескими і доброзичливими. Ми швидко знайшли спільну мову.

Мене обрали старостою кімнати і до моїх обов'язків належить контроль за чистотою та благополуччям в нашій кімнаті, що вже стала нам рідною.

У будні наш день розпочинається з зарядки, що проводиться о сьомій годині ранку. Першим встає

черговий, який і будить решту. Зібравшись, ми вирушаємо у двір училища і не важливо, яка погода на вулиці: сніг чи дощ, мороз чи туман, зібравшись з силами, виконуємо зарядку, що тонізує та надає нам сил на весь день. І ми будемо здорові!

По закінченню занять ми маємо вільний час для відвідування гуртків та спортивних секцій, підготовки домашнього завдання. А також в училищі проходять спортивні змагання, в яких ми завжди беремо участь.

За розпорядком дня о десятій вечора у нас відбій, після якого вже всі повинні спати, щоб набратися сил для наступного насиченого дня.

Гуртожиток - це перший важливий урок життя для мене. Проживаючи в ньому, я реально відчуваю студентське життя.

Багато чого вже навчився, дещо надіюсь освоїти згодом.

Кавка Вадим,
учень гр. №36

Почему у нас не все дома?

Мечта о том, что кто-то придет к нам и научит жить, очень давняя. Не стану повторять про варягов, якобы правивших на Руси ввиду нашего неумения навести порядок в собственном доме.

Слово "варяги" с давних пор приросло к пришлым поучителям, которых Украина повидала без счета и без особенно светлых воспоминаний. Вздох великого Тараса Григорьевича, запечатлений на памятнике, поставленном ему в американской столице: "Коли діждемо Вашингтона?..", нагадує о давній надєждє уже на новом уровнє, но с той же безнадєждносьтю, что и раньше.

Привично ждем. Когда-то мы начали в "Бульваре Гордона" рубрику "Почему у нас не все дома", а затем поняли не только ее необязательность, но и безнадєждносьть. Тема эта растворилась во многих других статьях. Обретя отчетливые комплексы неполноценности, которые насаждались у нас с великим усердием, Украина вот уже несколько сотен лет рассылала свои лучшие умы, голоса и руки по всему свету.

Только в начале прошлого века были вытолкнуты из родных краев великий пианист Горовиц, изобретатель вертолетов Сикорский, скульптор Архипенко - называю лишь несколько величайших имен. Время проходит, а таланты по-прежнему с трудом реализуются в родном доме и сейчас.

Напоминаю вполне официальную статистику; согласно которой около половины молодых людей сегодняшней Украины связывают свое будущее с эмиграцией за рубеж. Поэтому, если мы верим в государственное будущее страны, крайне важно возвращать в Украину ее детей. Пора возвращаться. Надо, чтобы Украина вспомнила и поименно назвала хотя бы самых знаменитых своих детей и напомнила, что она ждет их дома.

Понятие национальных символов переменчиво. Сегодня особенно поучительны, заметны и привлекательны достойные спортсмены, которые состоялись, стали всемирно знамениты вдали от родных краев, а затем все-таки вернулись - как боксеры братья Кличко или футболист Шевченко. Они сейчас дома, и пример их показывает, насколько важны такие люди не только как символы, но и как учителя патриотизма, доказательств того, что Украина обретает и утверждает в мире новое достоинство.

Интересно сравнивать. В Южной Корее, например, почитают и часто вспоминают двух великих футбольных тренеров, выведших их национальную сборную на вершины, - голландца Гуса Хиддинка и украинца Анатолия Бышовца. Первый из них обожествляется в родимой Голландии и сейчас отрабатывает многомиллионный контракт в России.

О Бышовце, знаменитом центрфорварде киевского "Динамо", заслуженном тренере и заслуженном мастере спорта, в Украине вроде бы и не помнят. Обычное дело. Будто бы и неважно, что национальные сборные разных стран (не украинская, увы) одержали под руководством Бышовца 72 победы и только семь раз уступили. Он поработал в Европе и Азии, тренировал в Москве, пока не надоело, и только в Украине, где сейчас неумомимо ищут тренера для сборной за тридевять земель, судя по всему, Бышовец никому не нужен.

Пишу об этом, потому что недавно встретил Анатолия Федоровича и он рассказал, что живет нормально, не бедствует, предложенный от футбольных клубов достаточно, да вот из Украины хоть бы открытку прислали когда-нибудь. Мне не за него стало обидно, а за Украину. Уже две тысячи лет от варяго не отвыкнем. Не надоело?

Віталій Коротич

Завершився турнір по футболу на першості ДПТНЗ ВМВПУ серед юнаків, якому взяли участь учні таких груп:

1-й курс після 9-го класу: гр. №45; гр. №36; гр. №19; гр. №11.

2-й курс після 9-го класу: гр. №13; гр. №10; гр. №6,

3-й курс після 9-го класу: гр. №4; гр. №35 гр.; №27

1-й курс після 11-го класу: гр. №38; гр. №44.

Заявки в турнір подавали за власним бажанням, хотілось відмітити, що в турнірі взяли участь кращі групи по футболу.

Турнір проводився за олімпійською системою, а останній тур проводився за круговою. Перший етап жеребкування провів президент учнівського самоврядування ДПТНЗ "ВМВПУ" Кобися Микола, з легкої руки якого жереб звів дві найсильніші команди минулого року: гр. № 4 та гр. № 35, а, отже, одна із груп повинна була завершити участь в турнірі вже на першому етапі.

Перший етап жеребкування визначив наступні пари суперників:

гр. №4 - гр. №35

гр. №13 - гр. №45

гр. №36 - гр. №6

гр. №19 - гр. №10

гр. №38 гр. №44

Найбільш очікуваною була гра між групами №4 та №35, однак, з ряду причин, кілька ключових гравців з групи №35 не взяли участь в матчі. В результаті видовищної гри не вийшло, і результатом матчу став розгром 6:0 на користь групи №4.

Найбільш напруженою виявилась гра між групами №13 та №45, де перемогу виборола група №45 з рахунком 2:1.

В інших матчах результати були досить прогнозовані, і легкі перемоги здобули команди груп №36 (перемога 2:0 над групою №6), №19 (перемога 7:1 над групою №10) та №38 (перемога 6:0 над групою №44).

Наступне коло змагань обіцяло більше видовищ, адже жодна із команд не збиралась програвати.

Жереб звів наступні команди:

гр. №4 - гр. №36

гр. №45 - гр. №38

гр. №19 - гр. №11-27

Драматичним виявився матч між групами №45 та №38, де команда групи №38, програвши вже в першій половині зустрічі 0:2, зуміла переламати хід матчу, зрівняти рахунок, а в серії післяматчевих пенальті вирвати перемогу та забезпечити собі місце в матчах за призові місця.

Цікаву та безкомпромісну гру продемонстрували групи №19 та №11.

Після першого тайму рахунок матчу був 4:1 на користь гр. №11, особливо виділявся активністю Троніцький Микола (гр. №11).

По перерві гр. №19, кістяк команди якої складається з вихованців ВОДЮСШ Блохіна та Біланова, схамулилися та проявили характер, спочатку зрівнявши рахунок, а на останніх хвилинах матчу вирвали перемогу з рахунком 6:4.

В третьому матч діючі чемпіони училища група №4 обіграли групу №36, забивши в їх ворота 3 м'ячі, зберігши свої

VIVAT ЧЕМПІОНАМ

ворота недоторканими.

Отже, за результатами півфіналів було сформовано 2 групи по 3 команди. Учасники групи Б розігрували місця з четвертого по шосте, учасники групи А боролись за чемпіонство та призові місця.

В групі А очікувались справжні баталії на футбольному полі. Після того, як група №19 програла обидва свої матчі (1:11 з групою №38 та 0:3 з групою №4), матч між групами №4 та №38 став буквально "золотим".

Отже, фінал виправдав всі покладені на нього сподівання. Група №4 одразу захопила ініціативу і одна за одною накочувала хвилі на ворота групи №38. Гол назривав, і він відбувся!

Але пропущений гол не знітив групи №38, а навпаки розбудив їхню спортивну злість. Перехопивши ініціативу, вони почали активніше діяти в атаці, і результатом цього став забитий гол.

Після пропущеного голу група №4 знову пішла всіма силами в атаку, і втратила кілька реальних моментів знову вийти вперед в рахунок. А потім спрацювало старе футбольне правило: не забиваєш ти - забивають тобі. Причому відбувся автогол в результаті прикрого непорозуміння між захисниками та голкіпером команди. Перший тайм так і закінчився з результатом 2:1 на користь групи №38.

Весь другий тайм група №4 буквально не відходила від воріт суперника, гравці раз за разом небезпечно пробивали по воротах з різних позицій, але футбольне щастя в той день було на боці групи №38, які грамотно оборонялись та зуміли зберегти перевагу в рахунку.

Отже, ми вітаємо нових чемпіонів ДПТНЗ ВМВПУ - групу №38!

Найкращим гравцем турніру було визнано Гуменюка Сергія (група №38), найкращим голкіпером - Блідченка Романа (група №38), захисником - Загробського Владислава (група №45), форвардом - Гаврилюка Антона (група №4).

Отже, загалом в першості училища взяли участь 20 команд (близько 150 учнів). Слід відзначити активну участь у змаганнях майстрів виробничого навчання Петрова І.В. (група №4), Домінова М.А. (група №36), Макарова І. Р. (група №45) та класного керівника групи №45 Грабенка О.А., які не лише керували діями своїх команд, а й безпосередньо брали участь у футбольних матчах. Також активно підтримувала свою команду класний керівник групи №38 Коношевич Т.В.

Переможці турніру навесні зустрінуться зі збірною майстрів та викладачів училища.

Моргун Р. В., Грабенко О. А., викладачі

ГОРОСКОП НА 2013 РІК

Не встигли озирнутися, а 2012 рік добігає кінця. Ось вже настає новий, 2013. Що ж нас чекає в ньому?

Овен

Майбутнього року найбільший успіх принесуть індивідуальна діяльність, життя "вовка-одинака", а також підведення підсумків, завершення старих проєктів і раніше початих справ. У першому півріччі досить складно відбудуватимуться всілякі угоди, купівля-продаж, злиття фірм, корпорацій і бізнесу. Найкращий вихід із ситуації - власні зусилля і особове зростання - професійне, духовне, соціальне - самостійно, всупереч усьому і всім. У результаті в другій половині року на вас чекає заслужене визнання світом ваших зусиль і досягнень, що проявиться в матеріальному і соціальному зростанні.

Тілець

В цілому для більшості представників цього знаку 2013 рік буде спокійним, передбачуваним і небагатим на ексцеси і цейтноти. На вас чекає успіх та істотне просування. Велика вірогідність появи на горизонті дуже принадних і перспективних пропозицій. На початку року у багатьох представників знаку з'являться нові взаємини, які мають всі шанси перерости в серйозні.

Близнюки

Для більшості з вас 2013 рік буде вдалим і досить позитивним періодом. Якщо ви будете розсудливими і послідовними у всьому, то ближче до кінця року уникнете неприємностей. Ваш рівень енергії, вітальності, заряд сил на висоті. Варто скористатися цим для звершення багатьох справ, які раніше були невід'ємними.

Рак

Вам доведеться брати на себе додаткову відповідальність і приймати найваж-

ливіші рішення, що може спровокувати дуже серйозну зміну обставин вашого майбутнього життя - будьте готові до змін! У вас з'являться нові плани і перспективи, що дозволить надалі обернути ваше життя на краще.

Лев

Стабільність і захищеність від неприємностей надійде у другому півріччі. Зі всього списку претендентів у партнери-компаньйони знайдуться ті, хто покаже свою надійність і постійність у намірах. Саме з ними вам і потрібно співробітничати, аж до злиття капіталу або бізнесу. Позиція очікування і пасивного слідування долі - ваш сценарій на цей період. Якщо чинити саме так, то до осені ви відчуєте конкретне полегшення і початок зростання - і бізнесу, і здоров'я, і особистого життя.

Діва

Майбутній 2013 рік для представників цього знаку буде сповна сприятливим і

світлим. Одна частина Дів зможе піднятися вгору соціальними сходами, а інша зможе непогано поправити своє матеріальне становище. Перша половина року принесе особливі можливості і перспективи, що дозволить вирішити питання, які давно назріли, і реалізувати плани, поставлені перед вами раніше.

Терези

Це дуже динамічний і енергійний період для більшості Терезів, особливо його перша половина. Ви зможете багато зробити, багато здійснити і дістатися своїх заповітних цілей і мрій. Вас оточать приємні, добрі і розумні люди - колеги, друзі тощо. Таким чином ви зможете з успіхом організувати нові підприємства, почати нові проєкти. Також багато хто з вас одружиться.

Скорпіон

Для вас цей рік в цілому буде роком не нових починань, а завершення старого, роком підведення межі, підсумків, розставлення крапок над "і". Це дуже хороший час для творчих людей, представників вільних професій, т.з. фрілансерів. Ці

люди зможуть сповна реалізувати свої таланти, свій потенціал. Також на вас чекає здобуття дивідендів від минулих вкладень і бізнес-проєктів.

Стрілець

Це досить хороший рік для Стрільців. Ви зможете зібрати плоди - дивіденди своїх торішніх акцій і заходів. Практично протягом усього року вас цікавитимуть абсолютно різні питання - від кар'єрних до любовних. Головне тут те, що ви зможете легко справлятися з цим напливом клопоту і легко його вирішувати.

Козеріг

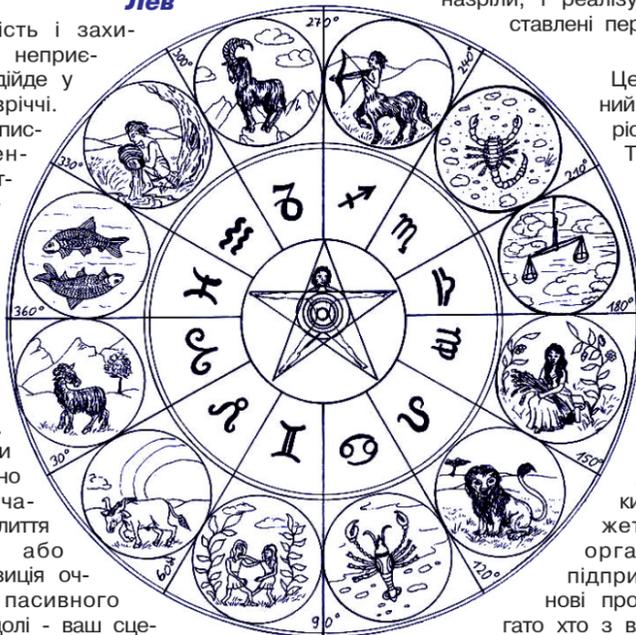
Рік обіцяє бути досить позитивним і багатим на перспективи. Кращий час для вас настане у другому півріччі. Ваші справи стануть успішнішими, бізнес хоч і не процвітає, але стабільний і приносить свій дохід, вас помічає і оцінює керівництво, збільшується зарплата або дохід.

Водолій

Це досить сприятливий рік для більшості Водоліїв. Саме цього року ви зможете намітити для себе майбутні орієнтири і віхи - заплановане в 2013 році реалізуватиметься і "розкручуватиметься" в майбутньому, не такому вже й далекому. На вас чекає зміна і поліпшення соціального статусу.

Риби

Для більшості з вас 2013 рік буде досить успішним. Особливо слід зазначити його перше півріччя. Вам просто настійно рекомендується всі найважливіші заходи, справи й акції починати саме в цей час, зокрема, на початку літа. Ви зможете до кінця першого півріччя досягти помітних і відчутних результатів

ПІД ЗНАКОМ ЗМІЇ

Прийдешній 2013 пройде під знаком Змії. Як його зустріти так, щоб провести щасливо. Рік Змії вступить у свої права 10 лютого 2013 року і триватиме по 31 січня 2014, однак за сформованою традицією більшість європейців вважають моментом зміни знаків року ніч на 1 січня.

Стихія - вода, якій властива така характеристика, як рухливість, динамізм і мінливість.

Талісман 2013 року - Чорна водяна Змія. Чорний колір - це Космос, полярна ніч, "тьма над безоднею", це колір глибини вод. Чорна Змія несе людям несподівані приховані зміни, нестабільність і мінливість. Ось чому важливо в рік Змії заздалегідь усе планувати і правильно оцінювати, перш ніж що-небудь робити. Потрібно стати у багато разів обережнішими і обачнішими.

Що краще зробити перед Новим роком Змії?

Помиритися з усіма, з ким посварені.

Обов'язково потрібно помиритися з коханими, рідними та друзями, якщо стосунки були затьмарені сварками і недовомками. Змія дуже не любить скандалів, воліючи спокій і умиротворення, тому потрібно обов'язково помиритися з близькими та друзями.

Лад і гармонія в родині, взаєморозуміння і свято у вузькому сімейному колі точно сподобаються їй більше, ніж галаслива компанія з малознайомих людей, не пов'язаних між собою дружніми чи кровними узами.

Генеральне прибирання

Змія - дуже охайна і навіть кілька разів на рік змінює шкіру, тому китайські мудреці радять обов'язково присвятити передноворічний час генеральному прибиранню дому. До 31 грудня слід встигнути вимести і викинути разом зі сміттям, пилом і мотлохом все невеличкі, яке траплялося в попередньому році - Дракон буде радий гідним проводам, а Змія задоволена наданими почестями.

Де зустрічати Новий рік Змії?

Змія не любить великих і гучних компаній і відкритого простору, люблячи самоту в заростях високої трави. Гучний сміх, музика і танці стомлюють і дратують Змію, яка віддає перевагу сімейним цінностям. Тому ідеальним способом зустріти рік Змії стане затишне свято в родинному колі.

Оскільки прийдешні 365 днів повинні пройти під вод'яним знаком, непогано відзначити Новий рік біля водойми: річки, ставка, озера, в замиському будинку або на дачі.

У кожному разі, краще не влаштовувати галасливих застіль, обмежившись затишним оточенням рідні та най-

ближчих друзів.

Однак навіть для себе обов'язково потрібно прибрати і прикрасити оселю, продумати новорічний стіл і святкові вбрання. Змія не любить лінивих нечупар, але ніколи не залишить без уваги вишукану і комфортну обстановку й атмосферу.

Як прикрасити будинок, ялинку і стіл у новорічну ніч? Стіл слід покрити гарною скатертиною, обов'язково з тканини. Ніякої клеїнки і кричущих забарвлень. Змія буде рада благородному льону приглушених відтінків.

Ідеально буде, якщо в новорічну ніч року Змії на столі стоятиме найкращий кришталевий і порцеляновий.

Прикрашаючи новорічну ялинку, важливо не переборщити з декором. Саме для року Змії оптимальним варіантом стануть прикраси в одній колірній гамі.

Основні кольори року Чорної Водяної Змії - чорний, сірий, синій, блакитний, зелений. Крім того, рептилія любить блискучі золоті та срібні відтінки, а червоний колір за китайською традицією завжди приносить удачу.

Змія небаїдуха до води, тому на стіл можна поставити кімнатний фонтанчик або посудину з кількома плаваючими свічками.

Як вибрати вбрання в новорічну ніч?

Краще за все віддати перевагу улюбленим кольорам Змії, до яких належать чорний, сірий, синій, блакитний, зелений, сріблястий, золотавий і червоний.

Вітаються люрекс, блискітки і паєтки, принти та візерунки, що нагадують шкіру рептилії. Однак не варто вдягати нічого, зробленого з натуральної зміїної шкіри - це навряд чи сподобається новорічній гості.

Пухнасті кофтинки і вовняні светри краще залишити для іншого разу - матеріали та тканини мають бути гладенькими, бажано блискучими.

Не варто також забувати про срібні та золоті прикраси, відблиск яких схожий на переливи зміїної луски.

Що стосується фасонів, то найбільше Змії сподобається обтислий і вузький одяг, туплі на високих підборах.

Зачіску краще зробити гладеньку і симетричну. Для короткого волосся Змія рекомендує використовувати укладальні стайлінги, гелі та муси. Довге волосся можна заплести у вигадливу косу або зробити гладкий високий пучок.

У новорічному макіяжі акцент слід зробити на очі - виразний і томний погляд повинен гіпнотизувати і зачаровувати.

Щодо новорічного манікюру, то Змія любить довгі нігті, нафарбовані яскравим непрозорим або перламутровим лаком.

Що має бути на святковому столі при зустрічі 2013 року - року Змії?

Оскільки 2013 рік - Рік Змії, любителки розкоші і делікатесів, зустрічати Змію треба чимось незвичайним.

Змія обожає зайців і кроликів, тому без кролятини на столі не обійтись. Якщо купуєте кролика незамороженого, його потрібно неодмінно заморозити, а потім розморозити - тоді м'ясо стане ніжним, і з нього можна приготувати грецьке блюдо "стіфадо". Для цього знадобиться 1 кг зайчачини, 1 кг маленьких цибулин, 800 грамів помідорів, 5 часточок часнику, 8 ст. л. оливкової олії, 2 ложки оцту, сіль, чорний перець, мелений і цілий, 2 лаврових листки, 0,5 ст. л. меленого кориандру, дві смужки немеленої кориці, 1 апельсин. М'ясо нарізати на великі шматки, додати спасеровані помідори, розрізані на 4 частини апельсин, рослинну олію, сіль, перець, оцет, всі спеції і повільно гасити під щільно закритою кришкою на невеликому вогні. Приблизно через годину додати очищені цибулини і знову тушкувати близько години. Потім з готового блюда вийняти горошини перцю, лавровий лист і корицю і подати, помістивши з одного боку м'ясо, а з іншого - цибулини. Нарешті, прикрасити стіфадо "квіткою" з розрізаного апельсина. Подають стіфадо з білим вином, а ще до нього чудово підійде гарнір з картоплі з кокосом.

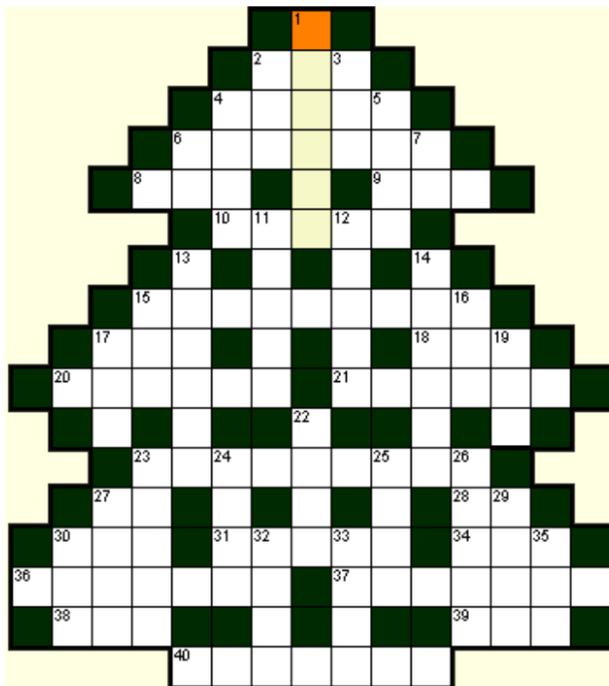

КРОСВОРД

По вертикали:

1. Подставленный киношный Рождер - символ 2011 года.
2. Одно из названий фильма про Билла Гейтса: "Как ... изменил мир".
3. Группа, звучащая в "Солдатах" и "Туристах".
4. Российский сериал про дачников (2008).
6. Музыкант, автор сценария фильма "Страсть" (1996).
7. Фильм "... из асов".
11. Мультяшный бойфренд Аленушки.
12. Комедия Эдди О'Флаэрти про архитектора-неудачника.
13. У Шукшина она красная, у Путина - желтая.
14. Актриса, игравшая Марианну в сериале "Богатые тоже плачут".
15. Мистер Оранжевый в "Бешеных псах".
16. Герой комедии "А мама лучше!".
17. Фильм Хотиненко про Псковскую миссию.
19. Уилл Смит в роли иконы бокса.
22. Группа, звучащая в фильме "Мамма Миа".
23. Актёр ... Карлофф.
24. Киллер Жана Рено.
25. Мрачный кинематографический стиль.
26. Комедия "Король, дама, ..."
27. Боевик "Чужое ..."
29. Мультфильм "Всем ...!" (isaster!)
30. Фильм "Лучший стрелок", или "Топ ..."
32. Имя героя фильма "Невеста любой ценой".
33. Художник, которого должен был сыграть Антонио Бандерас в 2010, но не сыграл.
35. Советский мегатриллер по Гоголю.

По горизонтали:

2. Мегазлодей в мультике "Гадкий я".
4. Город - место действия фильма "Расемон".
6. Продакт-плейсмент в кино.
8. Актёр, "Горячие головы".
9. "Зачем Володька сбрил ...?"
10. Фильм "..., или Апология комментария".
15. Актриса, мачеха в "Золушке".
17. Имя героя триллера "Погребенный заживо".
18. Боевик с Чаком Норрисом "Вторжение в ..."
20. Триллер с Холли Берри.
21. Комедия с Тоби Магуайром (2010).
23. Режиссер фильма "Брат".
27. Режиссер фильма "Кулак ярости".
28. Мультяшный оптимист.
30. Актёр, "Красотка".
31. Боевик с Дензелом Вашингтоном и Брюсом Уиллисом.
34. Актриса Дженнифер ... Хьюитт.
36. Драма Энтони Мингеллы "Английский ..."
37. Страна, в которой происходит действие фильма "Зангезур".
38. Мультфильм "Карлик ..." (2003).
39. Боевик "Муай ...".
40. Подбор творцов и актеров.

Ответы на кроссворд, опубликованный в предыдущем номере

У грудні святкують свій

День народження:

- Гнатюк О.М.
- Євпак І.П.
- Колісник К.В.
- Ластівка І.В.
- Меленченко Н.П.
- Чуловська Ю.П.
- Чорба Т.О.

ДІТИ ЗИМИ - СНІГОВИКИ

Сніговик (він же - "Снігова баба") - проста сніжна скульптура створювана взимку - здебільшого дітьми.

Ліплення сніговиків з давніх часів - дитяча зимова гра.

Походження сніговика незрозуміло. Тим не менш, Боб Екштейн, автор, «Історії сніговика», дослідивши художні зображення в європейських музеях, картинних галереях і бібліотеках, стверджує, що сніговики відомі з середньо-

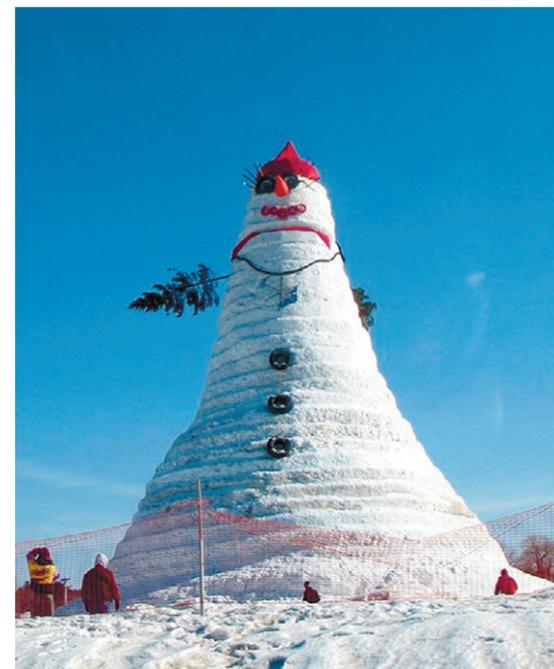
вічної доби. Найпростіший сніговик складається з трьох снігових куль, одержаних шляхом ліплення сніжок і накопчування на них лежалоного снігу. Найбільша куля стає черевцем сніговика, менша - грудьми, а найменша - головою. Реалізації інших частин тіла можуть варіювати, але є канонічне уявлення про сніговика, якому реальні сніговики можуть не відповідати, але воно поширене в казках і мультфільмах.

Руки сніговика можуть бути представлені двома гілками, але іноді робляться символічні руки з двох невеликих грудок снігу. У "руки" сніговикові часто дається заступ або мітла, яку встромляють в сніг поряд із фігурою. Іноді сніговик забезпечується двома ступнями зі сніжних грудок, що ніби визирають з-під поли його шуби. Канон вимагає, щоб ніс сніговика був зроблений з моркви (морква добре зберігалася до зими в селянських господарствах), але в реальності сучасних умов частіше використовуються доступніші підручні матеріали (камінці, палички, вугілля), якими позначаються і інші риси обличчя. На голову сніговикові іноді надягають відерце.

Один із найбільших сніговиків зробили в лютому 1999 року в місті Бетел, штату Мен. Його назвали "Ангус, Король Гори" на честь Ангуса Кінга, який був тоді губернатором Мена. Сніговик був 35 метрів заввишки і понад 4000 т вагою.

У 2008 році, там же, зробили сніговика ще більшого: високою: 37 м і вагою 6000 т.

Липницький Костянтин, учень групи №7

АБІТУРІЄНТ - 2013

На базі 9 класів

Термін навчання - 2 роки

10 місяців

Юнаки та дівчата

1. "Кухар. Кондитер".
2. "Агент з постачання. Продавець продовольчих товарів".
3. "Оператор комп'ютерного набору. Обліковець з реєстрації бухгалтерських даних".
4. "Оператор комп'ютерного набору. Оператор комп'ютерної верстки".

Юнаки

5. "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин".
6. "Кабельник-спаювальник. Електромонтер лінійних споруд електрозв'язку та проводового мовлення".
7. "Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування".

Дівчата

8. "Оператор комп'ютерного набору. Оператор поштового зв'язку".
9. "Секретар. Оператор комп'ютерного набору".
10. "Секретар. Оператор поштового зв'язку".
11. "Оператор телекомунікаційних послуг".

На базі 11 класів

Термін навчання - 10 місяців

Дівчата

1. "Секретар. Оператор комп'ютерного набору".
2. "Оператор комп'ютерного набору. Оператор поштового зв'язку".

Юнаки

3. "Кабельник-спаювальник. Електромонтер лінійних споруд електрозв'язку та проводового мовлення".
4. "Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування" (Термін навчання - 2 роки)

Юнаки та дівчата

5. "Оператор комп'ютерного набору. Оператор комп'ютерної верстки".
6. "Агент з постачання".
7. "Кухар. Кондитер".

Термін навчання - 1 рік 5 місяців

8. "Оператор комп'ютерного набору. Обліковець з реєстрації бухгалтерських даних".

9. "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин".

На III ступінь навчання

На базі робітничої професії «Агент з постачання» з отриманням диплома молодшого спеціаліста

Юнаки та дівчата

"Комерційна діяльність" - 1 рік 5 місяців

Свідоцтво
про реєстрацію
Серія ВЦ
№ 696-54-Р
Редакція:
(0432) 27-45-64

Назва видання:
Молодіжний Вісник
Відділ розповсюдження:
(0432) 27-45-64
Тираж: 1200 шт.
Рекомендована ціна:
договірна
Видавець та засновник:
"ВМВПУ"

Редактор: Тютюнник М.М.
Літ. редактор: Ластівка І.В..
Редакційна колегія газети «Молодіжний вісник»: Цимбалюк Д.М., Драчук Н.В., члени учнівського самоврядування
Комп'ютерна верстка:
Олексієнко Г.П.
Адреса редакції та видавця:
м. Вінниця,
вул.Червоноармійська, 5

- Статті публікуються в порядку обговорення.
- Автори надрукованих матеріалів відповідають за добір і точність наведених фактів і даних, інших відомостей.
- Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати текст. Рукописи не рецензуються і не повертаються.
- Думки авторів публікацій не завжди збігаються з точкою зору редакції

Віддруковано
в друкарні ТОВ «Прес
Корпорейшн Лімітед»,
м.Вінниця, вул.Чехова,
12а. Телефон:
(0432) 55-63-97
Тираж 1200 прим.
Замовлення
№ 12 09 07